

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΟΚΤΩΒΡΗ 1999 ΑΡ. ΦΥΛ. 339 ΔΡΧ. 200

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΡΟΦΟΔΟΞΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Ολη η Ελλάδα συγκλονίστηκε από το νυχτερινό πογκρόμ του ρατσιστή - δολοφόνου στην Αθήνα. Δύο νεκροί και τέσσερις τραυματίες επιβίβησαν σ' ένα δημοκρατικό κράτος να επανεκτιμήσει την πολιτική του απέναντι στον ρατσισμό και να πάρει μέτρα για την αντιμετώπιση του φαινομένου. Στην Ελλάδα, τόσο το επίσημο κράτος όσο και το πολιτικό καθεστώς, επιδόθηκε σε μία χωρίς προηγούμενο συγκάλυψη του φαινομένου του ρατσισμού που υπάρχει πραγματικά στη χώρα μας. Το φαινόμενο αυτό γεννήθηκε από την πολιτική που ακολουθεί εδώ και χρόνια η σοβινιστική ελληνική αστική τάξη, και στη συνέχεια γιγαντώθηκε από την πολιτική του σοσιαλφασισμού.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΥ ΠΟΓΚΡΟΜ

Ο 23χρονος Παντελής Καζάκος, φύλακας της ΕΡΤ, ξεκίνησε το βράδυ της Πέμπτης (21/10), πεζός, μ' ένα πιστόλι μπράουνινγκ 760 χιλ., μία σειρά δολοφονικών επιθέσεων ενάντια

σε ανθρώπους που του ήταν παντελώς άγνωστοι, αλλά είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό: ανήκαν σε άλλη “ράτσα”. Μετά τις πρώτες επιθέσεις συναντά και παίρνει μαζί του έναν 22χρονο ναυτικό τον Απ. Αποστόλου. Στο Μεταξουργείο, στη

Βάθης, στου Ψυρρή, στα Εξάρχεια και στην Ομόνοια στο κέντρο της Αθήνας, πυροβολεί εξ επαφής και σκοτώνει ένα Γεωργιανό, ενώ τραυματίζει σοβαρά άλλους πέντε, οι τρεις από χώρες της Αφρικής, ένας από το Μπαγκλαντές κι ένας από το Πακιστάν. Από αυτούς ένας πέθανε στο νοσοκομείο, ενώ η κατάσταση των υπολοίπων είναι κρίσιμη. Η επιχείρηση διάρκεσε από τις 9.00 το βράδυ έως τις 4.00 τα ξημερώματα οπότε έγινε η σύλληψη του Καζάκου σε μπλόκο της Αστυνομίας. Ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, Χρυσοχοϊδης, ισχυρίζεται ότι η επέμβαση της Αστυνομίας ήταν άμεση. Όμως ο δράστης πεζός επί επτά ώρες

πυροβολούσε ανενόχλητος. Ο ρατσιστής-δολοφόνος είχε δώσει προειδοποιητικό χτύπημα, λίγες μέρες πριν, την Τρίτη (19/10). Σταμάτησε μπροστά από τρεις Κούρδους, τους ρώτησε “Είστε Κούρδοι;”, του απάντησαν θετικά και άρχισε να πυροβολεί. Σκότωσε τον ένα, και τραυμάτισε άλλον ένα.

Ένα σημείο που δεν προβλήθηκε καθόλου ήταν ότι ο δράστης πυροβολούσε φωνάζοντας “Εγώ είμαι ορθόδοξος” (Νέα, 23-24/10/1999). Ο ίδιος ήταν εντελώς ψυχρός στην απολογία του. Ανέλαβε την ευθύνη για όλες του τις πράξεις, δήλωσε ότι δεν είναι παράφρων, ότι ποτέ δεν είχε ψυχολογικά προβλήματα, και ότι αποφάσισε να

κάνει τις επιθέσεις γιατί “γέμιζε η Ελλάδα αλλοδαπούς”, και “οι Αλβανοί έκαψαν ακόμα και την ελληνική σημαία”. Μάλιστα, ρώτησε αν η κοινωνία τον θεωρεί “φονιά ή ήρωα”. Πρόκειται για έναν ψυχρό αποφασισμένο ρατσιστή, οπλισμένο από το πραγματικά κυρίαρχο ξενόφοβο μίσος των Ελλήνων ενάντια στους Αλβανούς στο οποίο αναζητά την κάλυψη και την αναγνώρισή του ως “ήρωα”. Το ότι δεν σκότωσε Αλβανούς είναι εντελώς συμπτωματικό. Το ότι σκότωσε όμως ανθρώπους άλλης “ράτσας”, φανερώνει έναν καθαρόαιμο ρατσιστή.

συνέχεια στη σελ. 4

ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Η ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑΣ

Την Πέμπτη το απόγευμα 21 Οκτώβρη δέκα πύραυλοι εδάφους - εδάφους χτύπησαν την κεντρική αγορά στο Γκρόζνι, σκοτώνοντας πάνω από 140 άμαχους και τραυματίζοντας άλλους 400. Ένας από τους πυραύλους χτύπησε το Κεντρικό Μαιευτήριο (εκατοντάδες μέτρα από την αγορά) και μετρήθηκαν 30 πτώματα, αρκετά από αυτά ήταν νεογέννητα και μητέρες που μόλις είχαν ξεγεννήσει. (Russian Journal, 25 -31/10) Αρκετοί ακόμα αναμένεται να πεθά-

νουν εξαιτίας του κρούου και της έλλειψης φαρμάκων. Για παράδειγμα στο Νοσοκομείο νο4, στο Γκρόζνι οι τραυματίες βρίσκονταν δίπλα στους πεθαμένους σε διάδρομους που η θερμοκρασία ήταν 4 βαθμούς κάτω από το μηδέν και μόνο τα χειρουργεία φωτίζονταν με γεννήτριες ντίζελ και λάμπες κηροζίνης. Το ηλεκτρικό, το νερό και το φυσικό αέριο έχουν κοπεί εδώ και βδομάδες από τους Ρώσους.

Όπως ήταν φυσικό οι ρώσοι ιμπεριαλι-

στές στην αρχή αρνήθηκαν ότι βομβάρδισαν το Γκρόζνι. Ο ρώσος πρωθυπουργός, Πούτιν, δήλωσε από το Ελσίνκι όπου βρισκόταν σε σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι υπήρξε μια “ειδική επιχείρηση” από τις ρώσικες δυνάμεις αλλά ότι αυτή “δεν είχε απολύτως καμμία σχέση” με την επίθεση στην αγορά της τσετσενικής πρωτεύουσας. Απέδωσε μάλιστα τον βομβαρδισμό σε “σύγκρουση ανάμεσα σε ένοπλες ομάδες”, δηλ. στους Τσετσένους.

Μια μέρα μετά ωστόσο θα αναγκαστεί να παραδεχτεί ότι ήταν ο ρώσικος στρα-

τός που βομβάρδισε την αγορά του Γκρόζνι, αλλά τόνισε ότι επρόκειτο για αγορά όπλων και όχι για αγορά τροφίμων και ότι τα θύματα ήταν τρομοκράτες! Αυτή η χιτλερική δήλωση οφείλει τον κυνισμό της στην κάλυψη που έχουν δώσει οι δυτικοί ιμπεριαλιστές για τη γενοκτονία των Τσετσένων. Στα μέσα περίπου του Οκτώβρη ο υπεύθυνος του τσετσενικού κοινοβουλίου, Ακιάτ Ιντιγκούοφ, για τις διεθνείς σχέσεις κάλεσε τον ΟΗΕ και την Ευρώπη να πιέσουν την Μόσχα για να σταματήσει την επιθετικότητα της ενάντια στην Τσετσενία. Αν η Μόσχα αρνηθεί, τότε, όπως είπε, “η διεθνής κοινότητα πρέπει να υιοθετήσει μέτρα ενάντια στη Ρωσία και

συνέχεια στη σελ. 10

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ
ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ “ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ” ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΑΛΗ
Εμμ. Μπενάκη 70 (παράλληλος της Τσαλδάρη)
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΗ, 7μμ**

TVX:

ΣΤΕΝΕΥΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ

Το αντιβιομηχανικό μέτωπο χρόνια τώρα κλείνει τα εργοστάσια. Τα προσχήματα είναι: η μόλυνση του περιβάλλοντος, η υποτιθέμενη προστασία των αρχαίων, η πιστωτική ασφυξία της επιχείρησης, οι παρατεταμένες δήθεν "ταξικές" απεργίες σε συνθήκες κρίσης μιας επιχείρησης και τώρα τελευταία η εκμετάλλευση των ζημιών που έπαθαν πολλά εργοστάσια κατά μήκος του Κηφισού από τους σεισμούς. Στις περισσότερες από αυτές τις βιομηχανίες οι εργάτες δεν μπόρεσαν να αντιδράσουν έτσι ώστε να αποτρέψουν το κλείσιμο. Αυτό γιατί την ηγεσία των συνδικάτων την είχαν συνδικαλιστές του ψευτοΚΚΕ, του ΣΥΝ, της Καραμανλικής ΝΔ ή του τμήματος εκείνου του ΠΑΣΟΚ που είναι με τον επικεφαλής του σαμποτάζ Λαλιώτη, δηλαδή οι δυνάμεις του μαύρου μετώπου της αποβιομηχάνισης. Έτσι κάθε κινητοποίηση ενάντια στο κλείσιμο του εργοστασίου είχε να αντιπαλέψει δυνάμεις που είχαν τεράστια κρατική και πολιτική εξουσία. Αυτές οι πολιτικές δυνάμεις διαθέτοντας τεράστιους μηχανισμούς προπαγάνδας (κομματικό τύπο, επιρροή στις εφημερίδες, στα ραδιόφωνα και στα μεγάλα κανάλια) μπορούν να συκοφαντήσουν ή να χτυπήσουν με πολλούς τρόπους ένα κίνημα για την υπεράσπιση της βιομηχανίας μέσα στο λαό.

Χρόνια τώρα με την ελεεινή τους προπαγάνδα έχουν δημιουργήσει ένα αρνητικό κλίμα ιδιαίτερα σε βάρος των εργοστασίων εκείνων που βρίσκονται μέσα ή δίπλα σε μεγάλες πόλεις. Έτσι η οποιαδήποτε φωνή αντίστασης από τους εργαζόμενους μιας βιομηχανίας που κλείνει, στο βαθμό που ξεπερνούσε τις δυνάμεις του μαύρου μετώπου στο εσωτερικό του κινήματός τους, είχε να υπερνικήσει έναν εχθρό που εμφανίζονταν μπροστά τους πολλές φορές και σαν λαός που τάχα υποφέρει από την λειτουργία του συγκεκριμένου εργοστασίου. Ο δρόμος για τη σωτηρία μιας βιομηχανίας σήμερα είναι σκληρός, μακρύς και επίπονος.

Όμως οι αντιδραστικοί, όσο φοβεροί και δυνατοί να φαίνονται, στην πραγματικότητα μπορούν να νικηθούν. Μπορεί να διαθέτουν υπουργεία, εφημερίδες, ραδιόφωνα ή κανάλια, αλλά δεν μπορούν να νικήσουν έναν λαό που ξέρει τι του γίνεται και είναι ενημερωμένος. Δεν μπορούν να νικήσουν μια κοινή γνώμη που θέλει να ζήσει ένα εργοστάσιο. Γιατί κανείς άνθρωπος του λαού που ζει και αυτός με το μεροκάματο ή με ένα πενιχρό μισθό δεν θέλει να κλείνουν τα εργοστάσια και να μένουν οι εργάτες στο δρόμο. Αλλά και μέσα στην ίδια την κυβέρνηση και γενικά στην αστική τάξη υπάρχουν δυνάμεις που θέλουν την

βιομηχανία. Αυτοί μπροστά στην επίθεση του κάθε Λαλιώτη ή του ΣτΕ ή του ψευτοΚΚΕ λουφάζουν. Όταν όμως βγει ένα κίνημα για την υπεράσπιση της βιομηχανίας τότε και αυτοί αναθαρρούν και αντιστέκονται.

Αυτή είναι η μέθοδος που θα πρέπει καταρχήν να ακολουθεί ένα τέτοιο κίνημα. Η ενημέρωση του λαού.

Αυτό πιστεύουμε ότι πρέπει να κάνουν και τα σωματεία των εργαζομένων στην TVX στη Χαλκιδική. Εκεί, όπως είχαμε γράψει και στο προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής*, τα σωματεία πραγματοποίησαν μια πρώτη συγκέντρωση στο Στρατόνι ζητώντας να γίνει οποσδήποτε το εργοστάσιο χρυσού γιατί αυτό είναι αναγκαίο για να ζήσει και να αναπτυχθεί η περιοχή, αλλά και για να μην σταματήσει και η παραγωγή των μεταλλείων. Το κίνημα εκεί έχει να αντιπαλέψει, πέρα από τους γνωστούς εχθρούς του μαύρου μετώπου, μια κοινή γνώμη που για χρόνια τώρα έχει δηλητηριαστεί από τους εχθρούς της βιομηχανίας. Εδώ το χαρακτηριστικό δεν είναι μόνο ότι ένας λαός έχει ακούσει μόνο το ψέμα. Εδώ έχει δημιουργηθεί ένα κίνημα ενάντια στο εργοστάσιο. Το κίνημα αυτό δεν έχει μόνο τοπικά χαρακτηριστικά. Δηλαδή δεν είναι μόνο ο Μήτσιου και το ψευτοΚΚΕ που έβριζαν, προηπλά-

κιζαν ή απειλούσαν ανθρώπους όταν πήγαιναν να δουλέψουν ή κατέστρεφαν μηχανήματα με εισβολή μέσα στο χώρο του εργοστασίου ή έκαναν προσφυγές στο ΣτΕ ή σε άλλα δικαστήρια του Πολύγυρου. Εδώ το κέντρο του κινήματος είναι στην Αθήνα, στο κέντρο της πολιτικής. Εδώ πέρα από τις παραπάνω πολιτικές δυνάμεις αντιδραστικοί αναρχικοί και δήθεν επαναστάτες "αντιμπεριαλιστές" έχουν ξεσπαθώσει ενάντια στην επένδυση της μεταλλουργίας χρυσού. Αυτοί εκμεταλλεύονται να αντιμπεριαλιστικά και αντικαπιταλιστικά αισθήματα του λαού και προσπαθούν να τον στρέψουν ενάντια στην επένδυση παραβλέποντας οποιαδήποτε σημασία για την περιοχή ή για την οικονομία της χώρας.

Η ένταση αυτού του αντιδραστικού πολιτικού κινήματος είναι αντίστοιχη της έντασης του κοινωνικού "κινήματος" που έκανε ο Μήτσιου και το ψευτοΚΚΕ. Όταν το μαύρο μέτωπο έκανε το δικό του "κίνημα" ενάντια στους εργαζόμενους στο δρόμο από την Ολυμπιάδα προς τα μεταλλεία, αυτό εδώ στην Αθήνα έκανε πολιτικές συγκεντρώσεις στο Πολυτεχνείο και κολλούσε αφίσες στην πόλη. Μάλιστα το "κίνημα" αυτό έδωσε και έναν "ήρωα". Είναι ο φιλοκνίτης αναρχικός Μαζιώτης που βρίσκεται στη φυλακή γιατί έβαλε γκαζάκια στη τότε υπουργό Ανάπτυξης Β. Παπανδρέου. Ο Μαζιώτης ζητούσε ακριβώς να μην εγκατασταθεί το εργοστάσιο χρυσού.

Οι συνθήκες λοιπόν για να μην γίνει δεκτή η προσφυγή του δήμου Ακάνθου, ουσιαστικά του μαύρου μετώπου, από το ΣτΕ μέχρι τώρα κάθε άλλο παρά ευνοϊκές είναι. Ειδικά μάλιστα όταν την εκδίκαση την έχει αναλάβει το Ε' τμήμα το οποίο είναι γνωστό για την βιομηχανοκτόνα συμπεριφορά του. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τα 174 προεδρικά διατάγματα που έστειλε το ΥΠΕΧΩΔΕ το 1998 μόνο τα 60 κρίθηκαν νόμιμα (*Βήμα*, 17-10). Είναι γνωστό το πόσα μεγάλα έργα έχουν σταματήσει εξαιτίας των αποφάσεων ειδικά του Ε' τμήματος του ΣτΕ. Έτσι ο Λαλιώτης όταν θέλει να χτυπήσει μια βιομηχανία ή ένα έργο χωρίς να φαίνεται, βάζει τα τσιράκια του και κάνουν προσφυγή στο ΣτΕ, ο ίδιος εγκρίνει και το ΣτΕ απορρίπτει. Για

να καλύπτεται κάθε τόσο ο Λαλιώτης επιπλήττει ευγενικά το ΣτΕ.

Τα σωματεία των εργαζομένων πρέπει να αντιδράσουν άμεσα. Ήδη έχει χαθεί πολύτιμος χρόνος από την συγκέντρωση στο Στρατόνι και ο χρόνος μέχρι την 1η του Δεκέμβρη, όταν θα αποφασιστεί οριστικά η προσφυγή, δηλαδή όταν θα κριθεί εάν θα γίνει το εργοστάσιο ή όχι, δεν είναι πολύς. Είναι άμεση και επιτακτική η ανάγκη να ενημερωθεί η κοινή γνώμη για την αναγκαιότητα της πραγματοποίησης της επένδυσης, για τη σπουδαιότητά της για τη γύρω περιοχή, για την τεράστια σημασία που έχει για την οικονομία της χώρας και για το μέλλον των επενδύσεων στην Ελλάδα, για το ακίνδυνό της στο περιβάλλον, για την απάτη με τα αρχαία. Αν οι εργαζόμενοι στην TVX κάνουν κίνημα και εκτός Χαλκιδικής τότε είναι σίγουρο ότι θα βρουν πολλούς συμμάχους όχι μόνο μέσα στο λαό, αλλά και μέσα στα αστικά κόμματα και μέσα στην ίδια την κυβέρνηση.

Οι εργαζόμενοι στην TVX πρέπει με αφίσες και προκηρύ-

συνέχεια στη σελ. 3

Βιομηχανίες του Κηφισού ΠΡΩΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ Ο ΣΕΙΣΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΙΣΟΠΕΔΩΤΙΚΟ Ο ΛΑΛΙΩΤΗΣ

Με αφορμή το τραγικό γεγονός των σεισμών ο αρχισαμποταριστής Λαλιώτης βρήκε πάλι την ευκαιρία να δώσει ένα ακόμη χτύπημα τη βιομηχανία της Αττικής.

Πολλές από τις βιομηχανίες που είναι κατά μήκος του Κηφισού, και τις οποίες ο Λαλιώτης θέλει να υποχρεώσει μέχρι το 2002 να φύγουν από τη θέση τους, έχουν πάθει σοβαρές ζημιές από τους σεισμούς. Ο Λαλιώτης "δήλωσε χτες ότι οι προβλεπόμενες αποζημιώσεις για βιομηχανίες που έχουν χαρακτηριστεί "κόκκινες" θα δοθούν μόνον εφόσον αυτές μετεγκατασταθούν σε κάποιο ΒΙΟΠΑ. Οι αποζημιώσεις στις "κίτρινες" που θα παραμείνουν για κάποιο χρονικό διάστημα στη σημερινή τους θέση θα κριθούν κατά περίπτωση. Οι υπόλοιπες θα υποχρεωθούν να μεταφερθούν" (*Ελευθεροτυπία*, 13-10).

Ο σοσιαλφασίστας Λαλιώτης εκβιάζει της βιομηχανίες τις οποίες είναι υποχρεωμένος να αποζημιώσει, με βάση το σχέδιό του για την έξωσή τους από τη θέση που βρίσκονται.

Όμως είναι γνωστό ότι η μετεγκατάσταση μιας βιομηχανίας είναι εξαιρετικά δαπανηρό πράγμα και

συνήθως αδύνατο. Αυτό που γίνεται τις περισσότερες φορές είναι ότι το εργοστάσιο που κλείνει, υποχρεωτικά δεν ξανανοίγει ποτέ. Αυτό δημιουργεί νέους άνεργους στην ήδη πολύ μεγάλη στρατιά ανέργων αλλά και χτυπά την παραγωγική βάση της χώρας.

Ο Λαλιώτης ζητά την μετεγκατάσταση των βιομηχανιών και βιοτεχνιών σε ειδικούς χώρους ΒΙΟΠΑ και ΒΙΠΑ παρόλο που "Ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ μίλησε για βιομηχανικά και βιοτεχνικά πάρκα της Αττικής (ΒΙΟΠΑ και ΒΙΠΑ), που καλύπτουν συνολική έκταση 15.000 στρεμμάτων. Έκανε ειδική αναφορά σε οκτώ από αυτά, για τα οποία έχουν προωθηθεί οι νομοθετικές διαδικασίες και θα μπορούν σύντομα να λειτουργήσουν" (στο ίδιο).

Παρόλο δηλαδή που ζητά την μετεγκατάσταση τους εντούτοις δεν έχει ακόμη δημιουργήσει τους κατάλληλους χώρους γι' αυτήν (εκτός από μια έκταση 500 στρ. στα σεισμόπληκτα Άνω Λιόσια που βρίσκεται στην τελική φάση).

Η κατεδάφιση της βιομηχανίας σε όλο της το με-

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θ. 8371, Τ.Κ 10010
Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29 ή την Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010 στο όνομα Κ. Λιακόπουλος

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
150ήμερη εφημερίδα της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΟΙ "ΓΙΑΤΡΟΙ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ" ΔΙΕΓΡΑΨΑΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΟΔΙΣΤΕΣ

Πρόσφατα έγινε γνωστή στην Ελλάδα, η διαγραφή του ελληνικού τμήματος της οργάνωσης "Γιατροί Χωρίς Σύνορα" με ομόφωνη απόφαση και των 18 εθνικών τμημάτων της. Οθάκερος ο πολιτικός κόσμος, αλλά και οι δήθεν διανοούμενοι, αμέσως καταδίκασαν την απόφαση και κατηγόρησαν τους "Γιατρούς Χωρίς Σύνορα" για "άρρηκτους πολιτικούς δεσμούς" με δυτικές κυβερνήσεις, αφού η διαγραφή έγινε μετά την αποστολή των ελλήνων γιατρών στη Σερβία κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Κόσοβο.

Η ιστορία της υπόθεσης έχει ως εξής: Η διεθνής οργάνωση "Γιατροί Χωρίς Σύνορα" θέλησαν κατά τη διάρκεια του πολέμου να πάνε στη Σερβία για να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε Σέρβους που χρειάζονταν περίθαλψη όπως έκαναν και με τους Αλβανούς στο Κόσοβο. Όμως ο Μιλόσεβιτς δεν τους έδωσε την απαιτούμενη βίζα με αποτέλεσμα να ακυρωθεί η αποστολή τους εκεί. Τότε το ελληνικό τμήμα χωρίς να ενημερώσει το κεντρικό συντονιστικό όργανο, ζήτησε να μπει στη Σερβία, κι ο Μιλόσεβιτς χορήγησε αμέσως βί-

ζα στους έλληνες γιατρούς. Ο Γραμματέας της διεθνούς οργάνωσης Ζαν-Μαρί Κίντερμανς δήλωσε ότι οι έλληνες γιατροί πήγαν στη Σερβία χωρίς να ενημερώσουν το κεντρικό όργανο "και υπό συνθήκες που δεν διασφαλίζουν την ανεξαρτησία και αμεροληψία της αποστολής" (Ελευθεροτυπία, 21/10/1999). Έτσι στις 12 Ιουνίου, όπως λέει ο πρόεδρος του ελληνικού τμήματος Οδ. Βουδούρης, "ελήφθη προειδοποιητική απόφαση για πάγωμα των σχέσεων με την προοπτική της συμμόρφωσης τους". Στη συνέχεια, ε-

φόσον δεν υπήρξε συμμόρφωση, αποφασίστηκε η διαγραφή τους στις 24 Σεπτέμβρη.

Υπάρχουν καλοπροαίρετοι άνθρωποι που πιστεύουν πως, αφού οι γιατροί της διεθνούς οργάνωσης έχουν ανθρωπιστικό καθήκον να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε οποιαδήποτε χώρα ανεξάρτητα από το καθεστώς της, η απόφαση για διαγραφή των ελλήνων γιατρών ήταν καταδικαστέα και, ακόμα, δολοφονική σε βάρος των Σέρβων. Όμως ο πραγματικός δολοφόνος του σέρβικου λαού είναι το ίδιο το σέρβικο καθεστώς που αρνήθηκε τη διεθνή ανθρωπιστική βοήθεια. Η πρωτοβουλία του ελληνικού τμήματος δεν μπορεί να ερμηνευτεί παρά σαν προβοκάτσια σε βάρος της οργάνωσης "Γιατροί Χωρίς Σύνορα" και υπέρ του σέρβικου καθεστώτος που εκείνη την ώρα έσφαζε, έκαιγε και λειλατούσε στο Κόσοβο. Αν οι έλληνες γιατροί ήθελαν να είναι συνεπείς, θα έπρεπε πρώτα να ενη-

μερώσουν το κεντρικό συντονιστικό τους όργανο για οποιαδήποτε πρωτοβουλία. Σε κάθε περίπτωση είναι αδιανόητο μια ανθρωπιστική οργάνωση να μη γίνεται δεκτή από μια χώρα, που μάλιστα ήταν στη συγκεκριμένη σύγκρουση η χώρα που έκανε το αιματοκύλισμα, και να γίνεται δεκτό ένα τμήμα της οργάνωσης. Προβάλλεται, μάλιστα, μέσα στη γενική κατακραυγή το γελοίο επιχείρημα ότι οι "Γιατροί Χωρίς Σύνορα" αντλούν το μεγαλύτερο μέρος των πόρων τους από ιδιώτες (Καθημερινή, 24/10/1999). Αυτή είναι η εφαρμογή της σοσιαλφασιστικής θεωρίας ότι το ιδιωτικό είναι κάτι κακό στις διεθνείς ανθρωπιστικές οργανώσεις, ενώ η κρατική ενίσχυση είναι θετική.

Όλοι αυτοί που υποκριτικά μιλάνε στο όνομα του ανθρωπισμού κρύβουν ότι αυτός εκδηλώνεται κύρια στην παροχή βοήθειας στα θύματα του ναζισμού, και όχι στους ναζιστές και τους λαούς που τους

ακολουθούν. Αλλά αυτοί προσπαθούν πίσω από την επίκληση του ανθρωπισμού να κρύψουν την υποστήριξή τους στους σέρβους ναζιστές. Η απόφαση για διαγραφή του ελληνικού τμήματος της διεθνούς οργάνωσης των γιατρών είναι το πρώτο δείγμα υγιούς αντίδρασης μέσα στους διεθνείς οργανισμούς απέναντι στους Έλληνες σοβινιστές ως συνεργάτες του σέρβικου ναζισμού. Δε νομιμοποιούνται οι συνεργοί των σφαγών να φέρουν ανθρωπιστικές δάφνες! Το πιο καλό μάλιστα σ' αυτή την απόφαση είναι ότι δεν μπορούν πια οι έλληνες αντιδραστικοί να χώνονται σε διεθνή δημοκρατικά σχήματα για να καλύπτονται αφενός, και αφετέρου για να τα υπονομεύουν. Καλό είναι αυτή η απάτη να τελειώσει και στα "Φόρουμ Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων" και στις αντιρατσιστικές οργανώσεις, και παντού. Το διπλό παιχνίδι πρέπει να τελειώσει.

TVX: ΣΤΕΝΕΥΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 2

ξεις να ενημερώνουν συστηματικά τους κάτοικους των γύρω χωριών της Χαλκιδικής, τους κάτοικους όλου του νομού και να ενημερώσουν τους κάτοικους της Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια πρέπει να κατέβουν στην Αθήνα. Να κάνουν και εδώ ένα τέτοιο κίνημα. Τότε θα υπάρξουν δημοκράτες, άνθρωποι προοδευτικοί που θα τους υποστηρίξουν. Τότε θα είναι εύκολο να βγει το ζήτημα και στην τηλεόραση, στα μεγάλα κανάλια, στο Τύπο, στο ραδιόφωνο. Τότε θα σπάσει η απομόνωση και θα γίνει πανελλαδικό ζήτημα. Θα πάρει δηλαδή το ζήτημα την ευρύτητα που του αξίζει. Γιατί με μικρές κινήσεις και με την επιρροή που διαθέτουν οι εχθροί της βιομηχανίας στα μέσα ενημέρωσης είναι πολύ δύσκολο να σπάσει το "φράγμα της σιωπής" στα ΜΜΕ.

Τα σωματεία θα πρέπει να ενημερώσουν κάθε εργάτη σε όσον το δυνατόν περισσότερες βιομηχανίες σε όλη την Ελλάδα και να ζητήσουν την άμεση συμπαράστασή τους. Αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη το κλείσιμο μιας σειράς βιομηχανιών στην Αττική. Οι εργάτες στα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα δίνουν τη μάχη τους. Δεκάδες βιομηχανίες κα-

τά μήκος του Κηφισού, που τις κλείνει ο Λαλιώτης είναι δυναμικοί συμπαραστάτες και φυσικοί σύμμαχοι του αγώνα των εργατών στην TVX και θα δώσουν και αυτοί σύντομα τη μάχη τους για τη σωτηρία της δουλειάς τους. Οι εργαζόμενοι στην "Ελληνική Χαλυβουργία" στον Ασπρόπυργο απειλούνται μετά τις καταγγελίες της λαλιωτικής Γκρηνπρις για απόβλητα που περιέχουν διοξίνες.

Πολιτικές δυνάμεις και διάφοροι συνδικαλιστές που χρόνια τώρα παρακολουθούν από κοντά τον αγώνα των εργαζομένων εκεί στη Χαλκιδική είναι έτοιμοι να δώσουν και αυτοί τη δική τους μάχη ενώνοντας τις δυνάμεις τους με αυτές των εργατών στη Χαλκιδική.

Είναι πραγματικά ένα πελώριο πανελλαδικό μέτωπο που μπορεί να στηθεί για να υπερασπίσει το μέλλον του εργοστάσιου χρυσού στη Χαλκιδική, αλλά στην πραγματικότητα το μέλλον της βαριάς βιομηχανίας στην Ελλάδα.

Όταν η κοινή γνώμη ενημερωθεί και ο λαός μάθει την αλήθεια τότε είναι εύκολο να νικηθούν οι αντιδραστικοί και οι δυνάμεις του σαμποτάζ της βιομηχανίας.

Άλλος δρόμος από αυτόν δεν υπάρχει.

ΤΟ ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΜΕ ΤΟ ΒΙΝΤΕΟΛΟΤΤΟ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής ότι η εκστρατεία του Κ. Καραμανλή ενάντια στα "διαπλεκόμενα συμφέροντα" εξυπηρετεί το σκοπό της οικουμενικής προσέγγισης, και ότι δεν έχει καθόλου στόχο στον Κόκκαλη. Οι εξελίξεις επιβεβαίωσαν αυτή την εκτίμηση. Τελικά, η υπόθεση του βιντεολόττο στην οποία ο Καραμανλής συγκέντρωσε τα πυρά του, επέτρεψε το εσωτερικό χτύπημα αναπτυξιακών φιλο-ευρωπαϊκών στοιχείων μέσα στο ΠΑΣΟΚ, όπως η Παπαζώη και ο Ρέππας, ενώ αποτέλεσε τη βάση ενός κοινού μετώπου με τον Κωνσταντόπουλο ενάντια στο συγκρότημα Λαμπράκη-Κόκκαλη.

Το ολυμπιακό βιντεολόττο είχε δύο πλευρές από τη μια ήταν υπόθεση που ήταν μέσα ο Κόκκαλης, από την άλλη, θα έδινε τους πρώτους πόρους για τα ολυμπιακά έργα (70 δις), ενώ θα αποτελούσε πηγή χρηματοδότησης για αρκετά άλλα έργα στον αθλητισμό. Αυτή η δεύτερη πλευρά έχει ιδιαίτερα μεγάλη σημασία γιατί το ολυμπιακό βιντεολόττο θα σηματοδοτούσε την έναρξη της λεγόμενης "εμπορευματοποίησης" της Ολυμπιάδας, δηλαδή την οικονομική αξιοποίηση μέσα από εμπορικές επιχειρήσεις της ανάθεσης των Ολυμπιακών Αγώνων.

Το ήδη εκτροματικό τέρας Κόκκαλη, δεν θα έχανε αν δεν του δινόταν η συγκεκριμένη ανάθεση. Γιατί ο Κόκκαλης, σύμφωνα με δημοσίευμα της Καθημερινής, 24/10/99, ετοιμάζεται να φτιάξει νέο δικό του τζόγο μέσω "Ιντερνετ", ο οποίος θα είχε ανταγωνιστική σχέση με το βιντεολόττο. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι ο κύριος όγκος των κερδών του βιντεολόττο θα πήγαινε στο κράτος

και όχι στο διαχειριστή του συστήματος Κόκκαλη. Άλλωστε υπάρχουν τόσα πολλά έργα που τον περιμένουν. Το τελευταίο είναι η κατασκευή των νέων ιπποδρόμων που πάει πακέτο με την κατασκευή τεσσάρων αθλητικών κέντρων στο Φαληρικό Δέλτα προϋπολογισμού 60 δις. Στο σχετικό διαγωνισμό συμμετέχουν με σαφές πλεονέκτημα η κοινοπραξία δύο πρακτόρων της Ρωσίας, του Κόκκαλη με την Ιντραλόντ και του Μπόμπολα με τον Άκτορα.

Το σκάνδαλο των "κουλοχέρηδων" λειτούργησε επίσης για τον Καραμανλή σα μια ευκαιρία να κυριαρχήσει στα εσωκομματικά την ώρα που ήταν κλονισμένος από την υπόθεση Λούλη, προχωρώντας σε μέτωπο με τον ΣΥΝ. Αφετέρου έδωσε την ευκαιρία στον Σημίτη να εκθέσει τους υπουργούς του στους οποίους είχε δώσει εντολή τις προηγούμενες μέρες να υπερασπίζονται με λύσσα μία υπόθεση που "χώλαινε" από την αρχή. Την ίδια μέρα, λοιπόν, που το άρθρο του φορολογικού νομοσχεδίου που αφορούσε το παιχνίδι έφθασε να συζητηθεί στη Βουλή, ο Σημίτης κάλεσε σε σύσκεψη τους υπουργούς του, στην οποία ο Λαλιώτης εισηγήθηκε την απόσυρση κι "έπεισε". Ξαφνικά, όλοι βρέθηκαν στον αέρα, με περισσότερο εκτεθειμένους την Παπαζώη και τον Ρέππα. Ο Φούρας, επίσης από τους υποστηρικτές του νομοσχεδίου, δήλωσε ότι είχε εισηγηθεί και ο ίδιος την απόσυρσή του, κι έτσι "διασώθηκε".

Αυτή που βρέθηκε εντελώς ακάλυπτη ήταν η Παπαζώη, που φαίνεται ότι ο Σημίτης θέλει να την αδυνατίσει γιατί το υπουργείο της συμμετέχει στην οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, ενώ η ίδια βρίσκεται έξω από τη λογική του "ελληνοκεντρισμού", και πιο κοντά στο λεγόμενο "εμπορικό χαρακτήρα".

ΟΧΙ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ, ΚΟΜΜΑΤΑ, ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΡΥΒΟΥΝ ΤΙΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΑΙΤΙΕΣ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. “ΑΝΤΙ-ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ” ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Η στάση όλου του καθεστώτος απέναντι στο ρατσιστικό φαινόμενο θυμίζει το δημιουργό του Φρανκεστάιν ο οποίος προστατεύει το τέρας που δημιούργησε. Η κυβέρνηση έτσι όπως εκφράστηκε από τις δηλώσεις του Χρυσοχοίδη, σχεδόν έπλεξε τον ύμνο της Ελλάδας ως κράτους που δεν υπάρχουν ρατσιστικά φαινόμενα, σε αντίθεση με τα υπόλοιπα κράτη της Ευρώπης (!), ενώ άφησε ανοιχτό το ενδεχόμενο να μην πρόκειται για πράξη ρατσιστικής βίας!!! Ζήτησε μάλιστα τη βοήθεια των πολιτών και τους παρότρυνε να απομονώσουν τους εκφραστές του ρατσισμού, θεωρώντας ότι η κρατική εξουσία είχε κάνει τα πάντα σε αυτή την κατεύθυνση. Η θωράκιση του ελληνικού κράτους απέναντι στον ρατσισμό, σύμφωνα με τον Χρυσοχοίδη, είναι τέτοια που δεν επιτρέπει ρατσιστικές συμπεριφορές.

Αυτά είχε να πει και να κάνει η κυβέρνηση για το πογκρόμ. Ένα βήμα πιο μπροστά βρέθηκαν τα υπόλοιπα κόμματα που διέκριναν ρατσισμό και καταδίκασαν τη “βδελυρή δολοφονία” και “το ρατσιστικό αμώκ”. Στην ανακοίνωση του ψευτοΚΚΕ (Ριζοσπάστης, 23/10/99), αναφέρεται ότι οι ρίζες του ρατσιστικού φαινομένου στην Ελλάδα πρέπει να αναζητηθούν: “στην κοινωνική αθλιότητα της ανεργίας, της εξάπλωσης των ναρκωτικών, της οικονομικής ανέχειας και των ζωνών φτώχειας που απλώνονται συνεχώς. Πρέπει να αναζητηθούν στις αντιδραστικές - χιτλερικές “θεωρίες”, ότι για την εξαθλίωση των ντόπιων εργατών φταίνε οι αλλοδαποί! Όπως, επίσης στην “πολιτιστική” σαβούρα με την οποία τα περισσότερα ΜΜΕ ταΐζουν τη νεολαία και γενικά το λαό. Ακόμα σ’ εκείνους τους μηχανισμούς, που έμμεσα ή άμεσα, καλλιεργούν ως αιτία της αυξανόμενης εγκληματικότητας την παρουσία των αλλοδαπών στην Ελλάδα... Όσο στην Ελλάδα θα συνεχίζεται η ίδια αντιλαϊκή πολιτική, όσο θα κυριαρχεί το κυνήγι του κέρδους

και όσο θα διαμορφώνονται ατομιστικά κοινωνικά πρότυπα, το αυγό του φιδιού θα γεννοβολάει ακατάπαυστα”. Ο ΣΥΝ μίλησε γενικά και αόριστα για “καλλιέργεια ρατσιστικών αντιλήψεων”, παραχωρώντας ευγενικά τη διαμόρφωση της “αντι-ρατσιστικής πλατφόρμας” στο ψευτοΚΚΕ, ενώ τοποθετήθηκε στο ίδιο μήκος κύματος με τον Χρυσοχοίδη ζητώντας την “ασφυκτική απομόνωση” της ρατσιστικής βίας από τα ΜΜΕ και όλη την κοινωνία! Πιο “προωθημένα” εκφράστηκαν οι διάφορες οργανώσεις-δορυφόροι του ΣΥΝ, δηλαδή το Δίκτυο, το ΥΡΕ κ.λπ. που αναφέρθηκαν σε “ακροδεξιές” και “νεοφασιστικές” ομάδες όπως η “Χρυσή Αυγή” και ο “Στόχος”, ενώ καταδίκασαν συλλήβδην τις απελάσεις, την προβολή της εγκληματικότητας των αλλοδαπών,

τισμός που μετατράπηκε σε σφαίρες ενάντια στους αλλοδαπούς είναι γέννημα θρέμμα του “ελληνορθόδοξου χαρακτήρα” του κράτους, της γαλούχησης γενεών Ελλήνων, μέσα κι έξω από τα σχολεία, με τη θεωρία του “έθνους φωτοδότη”, του “ανώτερου έθνους” που δίδασκε πολιτισμό όταν οι Ευρωπαίοι “βρίσκονταν στα δέντρα”. Αιώνες, χιλιετηρίδες “ελληνικού φωτός” γέννησαν αυτό το απόλυτο σκοτάδι. Ο Π. Καζάκος είναι γνήσιο εκτρωματικό τέκνο του παντρέματος των τάχα 4.000 χρόνων ελλητισμού, του βυζαντινισμού, της αναπόλησης των “χαμένων πατρίδων” και του κυνηγιού της “Μεγάλης Ιδέας”. Ο ρατσιστής δολοφόνος βύζαξε γάλα από το κράτος της δουλοκτητικής εκμετάλλευσης των Αλβανών στις αγροτικές εργασίες και στη βιομηχανία, και από την προ-

λόγια. Επειδή, ιδιαίτερα οι “αριστεροί επαναστάτες” έχουν δώσει μ’ αυτόν τον τρόπο “ηρωϊκές δάφνες” στους ναζιστές είχε το θράσος ο ρατσιστής δολοφόνος να διεκδικήσει τα εύσημα της κοινωνίας.

Στην υπόθεση του πογκρόμ υποτιμούν εσκεμμένα δύο στοιχεία: Το πρώτο είναι ότι, όπως αποκαλύπτει η Καθημερινή, (23/10/99), σύμφωνα με τη μαρτυρία καθηγητή του στο Λύκειο, ο Π. Καζάκος, όταν ήταν μαθητής “εξέφραζε δημοσίως τις ακροδεξιές απόψεις και έκανε παρέα με δύο άλλους που οι μαθητές της τάξης μου έλεγαν ότι είναι μέλη της “Χρυσής Αυγής”. Δεν γνωρίζω αν και ο ίδιος ήταν μέλος ή είχε διασυνδέσεις με την οργάνωση, μπορώ όμως να πω απερίφραστα ότι σε θεωρητικό επίπεδο, οι απόψεις του συνέκκλιναν προς αυτόν τον χώρο”. Ο ίδιος καθηγητής, Κ. Παπαδόπουλος, είπε ότι “η Χρυσή Αυγή” έχει αναπτύξει σημαντική δραστηριότητα στην περιοχή των Πετράλων (όπου πήγαινε σχολείο ο Π. Καζάκος), και ειδικότερα στα Κάτω Πετράλωνα, όπου όπως λέγεται διατηρεί γραφεία. Έχουν καταγραφεί πολλές επιθέσεις κατά αλλοδαπών και κατά μελών αντιρατσιστικών οργανώσεων”. Ο ρατσιστής δολοφόνος δεν είναι καθόλου τυχαίος και δεν προκάλεσε την πράξη του το γεγονός ότι είχε έρθει σε σύγκρουση με Κούρδους ή Αλβανούς. Μέλος της “Χρυσής Αυγής” ή όχι, είχε συγκεκριμένο πολιτικό χώρο αναφοράς, όπως άλλωστε και κάθε ρατσιστής. Μία οργάνωση νόμιμη στη χώρα μας, η “Χρ. Αυγή” είναι ανοιχτός προπαγανδιστής του ρατσισμού, του χιτλερισμού, του ναζισμού, φυτωρίου του συγκεκριμένου ρατσιστή δολοφόνου, και πολλών άλλων. Αυτό το γεγονός, όπως και το χρονικό των επιθέσεων της “Χρ. Αυγής” ενάντια στους αλλοδαπούς, αγνοήθηκε επιδεικτικά από κράτος και κόμματα. Το σκάνδαλο αυτό γίνεται ακόμα μεγαλύτερο από το γεγονός ότι την ίδια στιγμή γινόταν η δίκη του δολοφόνου του 32χρονου Νιγηριανού μικροπωλητή τον Απρίλιο του 1998, ο οποίος καταδικάστηκε σε ισόβια συν δώδεκα χρόνια. Το δεύτερο στοιχείο που έχει υποτιμηθεί είναι ότι όταν πυροβολούσε ο Π. Καζάκος φώναζε “Εγώ είμαι ορθόδοξος”. Η θεωρία της “ελληνορθοδοξίας”

αποτελεί τη βάση του ρατσισμού στην Ελλάδα και την προώθησε αυτός ο “αντι-ρατσιστής” Χριστόδουλος, που διακηρύσσει διαρκώς και σ’ όλες τις κατευθύνσεις ότι οι έννοιες “ελλητισμός” και “ορθοδοξία” είναι άρρηκτα δεμένες. Ο Χριστόδουλος ζήτησε να μπει η “ορθόδοξη κατήχηση” στο αλφαβητάρι του Δημοτικού, ώστε οι αλλοδαποί, αλλοθρησκοί μαθητές να μην έχουν καμία διέξοδο από το “ορθόδοξο φραγγέλιο, και να πλαστούν οι νεο-ορθόδοξοι ελληνοπαίδες. Αυτός θέλει να δώσει στους χριστιανούς της Θράκης επίδομα για να γεννοβολούν “ελληνορθόδοξα” παιδιά και να αντιμετωπίσουν την “απειλή” των μουσουλμάνων. Στην ίδια ομιλία του στην Ξάνθη, ο Χριστόδουλος έκφρασε τα “αντι-ρατσιστικά” αισθήματα του και την πεποίθηση ότι “εάν ο χριστιανικός πληθυσμός ελαττωθεί θα υπάρξει μεγάλο πρόβλημα και η Θράκη θα απειληθεί με οξύτερα προβλήματα” (Ελευθεροτυπία, 25/10/99). Όταν το έθνος απειλείται, δεν νομιμοποιείται, υποκριτή Χριστόδουλε, ο κάθε “πατριώτης” να το υπερασπίσει με τις σφαίρες του και να εξουδετερώσει την απειλή;

Ο Χριστόδουλος πατάει στην άρνηση της ελληνικής κυβέρνησης να προχωρήσει στο χωρισμό εκκλησίας-κράτους, και στη στήριξη του σοσιαλφασιστικού μετώπου όπως εκφράζεται από τη θεωρία του ψευτοΚΚΕ, ότι ο χωρισμός θα φέρει “διάσπαση του λαού”. Η ορθοδοξία είναι ένας αξιοποιήσιμος σύνδεσμος με τους νέους τσάρους του Κρεμλίνου, και με κάθε λογής αντίδραση στα Βαλκάνια όπως είναι και ο σέρβικος φασισμός. Είναι χαρακτηριστική η στάση του “Δίκτυου Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών”, που αναφέρει ότι την επίθεση προετοίμασαν ιδεολογικά και πολιτικά ο “Στόχος” και η “Χρυσή Αυγή”, χωρίς να κάνει καμία απολύτως αναφορά στον κύριο ιδεολογικό εκπρόσωπο τους στην εξουσία, δηλ. τον Χριστόδουλο.

Οι γεννήτορες του Π. Καζάκου ήταν καθαρά ελληνικά στοιχεία, και καθόλου ευρωπαϊκά. Η θεωρία Χρυσοχοίδη και όλου του σοσιαλφασιστικού μετώπου ότι ο ρατσισμός είναι “εισαγόμενο προϊόν” που πέρασε τα σύνορα από τη “καπιτα-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ (24/10/99)

Τον δολοφόνο ρατσιστή τον γέννησε και τον έθρεψε το πιο ρατσιστικό κράτος της Ευρώπης, το ελληνικό.

Αυτό διδάσκει την πολιτιστική ανωτερότητα του ελλητισμού και της ορθοδοξίας. Αυτό εξασφαλίζει τη νομιμότητα των ναζιστικών συμμοριών, αυτό διαθέτει απέναντι στους μετανάστες την πιο κτηνώδη αστυνομία. Αυτό κυρίως χρησιμοποίησε τους μετανάστες για να συντρίψει τα μεροκάματα μετατρέποντας την ταξική αντίθεση των ντόπιων εργατών σε ξενόφοβο και ρατσιστικό μίσος.

τις επιχειρήσεις-σκούπα, ως κυβερνητική πολιτική που προωθεί τη ρατσιστική συμπεριφορά.

Ήταν τόσο αποφασιστική μάστιχα η τέτοια καταδίκη του ρατσισμού, που επέτρεψε στον Χριστόδουλο να πλασαριστεί σαν βέρος αντι-ρατσιστής, και να δηλώσει ότι “η αγάπη προς τον πλησίον δεν περνά μέσα από μισαλλόδοξες και απάνθρωπες ενέργειες εθνικιστικού, ρατσιστικού, πολιτικού ή θρησκευτικού περιεχομένου”. Γιατί όχι; Κανείς δεν ενόχλησε έναν από τους κύριους υπεύθυνους της καλλιέργειας αυτού του περίφημου “ρατσιστικού υποστρώματος” στη χώρα.

Με μισόλογα δημαγωγούν όλοι και κρύβουν την αλήθεια. Γιατί όλοι έχουν στηρίξει και συνεχίζουν να στηρίζουν σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό την ανάπτυξη αυτού του υποστρώματος. Ποιος όπλισε το χέρι του κτήνους; Ήταν ένα ολόκληρο κτηνώδες καθεστώς που κινήθηκε πίσω από τον σκληρόπετσο δολοφόνο. Ο ρα-

βοκατόρικη πολιτική του καθεστωτικού “αντιρατσισμού” που υποστήριξε τα “ανοιχτά σύνορα” και τη χωρίς όρους παραμονή των αλλοδαπών στην Ελλάδα σε δουλειές που δεν θέλουν οι Έλληνες” με σπασμένα μεροκάματα. Θράφηκε από το διαχωρισμό των Ελλήνων σε πατριώτες και “ανθέλληνες”, την καταπίεση και την άρνηση της αναγνώρισης των εθνικών μειονοτήτων. Διεκδίκησε τις δάφνες του “ήρωα” επειδή γνώριζε ότι όλο αυτό το σάπιο πολιτικό καθεστώς διατηρεί στη νομιμότητα τους ναζιστές της “Χρ. Αυγής”, τους παίρνει από το χέρι με πρώτους τους κνίτες και βαδίζει μαζί τους στις διαδηλώσεις. Μάλιστα μπορεί και ο ίδιος να είχε βαδίσει μαζί με τους “αριστερούς” μας σ’ αυτές τις διαδηλώσεις και να είχε φωνάξει τα ίδια συνθήματα, ή μπορεί να ήταν ένα από τα “παιδιά με τους αγκυλωτούς σταυρούς” που θα μπορούσαν να ανταποκριθούν στο κάλεσμα που τους έκανε η Παπαρρήγα με αυτά ακριβώς τα

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ: ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Το κίνημα των εργαζομένων στα Λιπάσματα βαριά τραυματισμένο από την εσωτερική απομόνωση και περισσότερο από την εσωτερική προδοσία βρίσκεται σε μια κρίσιμη στιγμή. Την τελευταία βδομάδα ο πουλημένος στο Λαλιώτη πρόεδρος του Συνδικάτου Τσιρμούλας, καθώς και οι άνθρωποι του ψευτοΚΚΕ έχουν καταφέρει να υπονομεύσουν σε τέτοιο σημείο τον αγώνα ώστε να μην γίνονται πια ούτε εκείνες οι λιγώρες διαδηλώσεις – εκδρομές έξω από τα υπουργεία.

Οι εργαζόμενοι καλούνται σε συγκεντρώσεις παρωδία στην πύλη του εργοστασίου αντί σε κανονικές γενικές συνελεύσεις και ψηφίζουν τις διαλυτικές προτάσεις του προδότη προέδρου εισπράττοντας από αυτόν σαν αντάλλαγμα ψεύτικες υποσχέσεις αποκατάστασης. Οι προτάσεις των μαχητικών και συνειδητών εργατών παίρνουν λίγους ψήφους, ενώ η μεγάλη μάζα απέχει στις ψηφοφορίες. Μερικοί εργαζόμενοι με μαχητικές ως τώρα διαθέσεις αρχίζουν απογοητευμένοι να μην συμμετέχουν σ' αυτή την παρωδία αγώνα και συνδικαλισμού.

Παρ' όλα αυτά το εργοστάσιο αρνείται να "βγάλει την ψυχή του". Εκεί που οι προδότες είναι σίγουροι ότι μπορούν να παραδώσουν τα κλειδιά της πύλης στα αφεντικά τους Λαλιώτη, ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ, έχοντας διαλύσει κάθε οργάνωση εργατών και έχοντας παραλύσει κάθε αγώνα τους, εκεί ακριβώς ένα ανεξήγητο γι' αυτούς πείσμα κάνει την εμφάνισή του. Τότε ξαφνικά όλος αυτός ο απογοητευμένος συνδικαλιστικός στρατός βρίσκεται στη θέση του, έτοιμος για κάποια μάχη με τους κατεδαφιστές που μοιραία θα χαθεί εξ αιτίας της επόμενης προδοσίας των ηγετών του.

Μ' αυτό τον τρόπο δυναμώνει η απογοήτευση, αλλά ταυτόχρονα διαμορφώνεται μια νέα συνείδηση μάχης από τους πιο πρωτοπόρους εργάτες σχετικά με τους προδότες και την τακτική τους. Σε όλη αυτή την διαδικασία είναι καθοριστικός ο ρόλος της Επιτροπής Σωτηρίας.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗΣ

Αυτό φάνηκε πολύ έντονα στη διάρκεια της βδομάδας, 17 ως 24 του Οκτώβρη όπου αποκρούστηκε η μεγάλη επιχείρηση διάσπασης και διάλυσης των εργαζομένων με το ζήτημα των αποζημιώσεων. Είχαμε γράψει γι' αυτήν στο προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής. Ίσως θα θυμούνται λοιπόν οι αναγνώστες ότι ο Τσιρμούλας ανακοίνωσε ξαφνικά στη Γ. Συνέλευση της 14 Οκτώβρη ότι οι εργάτες θα μπορούσαν να πάρουν αυξημένη υπαλληλική αποζημίωση αρκεί να την έπαιρναν την Τετάρτη 19 του

μήνα και να υπέγραφαν εκείνη τη στιγμή την απόλυσή τους.

Αυτός ήταν ένας εκβιασμός που είχε σαν στόχο να διασπάσει τους εργάτες με τους υπαλλήλους γιατί οι υπάλληλοι θα μπορούσαν να πάρουν τις αυξημένες αποζημιώσεις τους, αν δηλαδή υπέγραφαν τις απολύσεις τους, όποτε ήθελαν. Είναι γνωστό ότι ο εργοδότης, όταν ο εργαζόμενος δεν αποδέχεται την απόλυσή του καταβάλλει την αποζημίωσή του στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Όμως στην περίπτωση των εργατών στα Λιπάσματα η εργοδοσία αποφάσισε ότι αν οι εργάτες δεν έπαιρναν την αυξημένη υπαλληλική αποζημίωσή τους ως την Τετάρτη 19 του μήνα, τότε θα κατέθετε στο Παρακαταθηκών και Δανείων μόνο την πάνω από τρεις φορές μικρότερη εργατική τους αποζημίωση, δηλαδή περίπου 250.000 δρχ. αντί για 900.000 ή και περισσότερα.

Από εκείνη τη στιγμή και πέρα άρχισε ένα είδος εμφύλιου, αφού οι υπάλληλοι απαιτούσαν από όλους τους εργάτες να μην πάρουν τις αυξημένες αυτές αποζημιώσεις, γιατί αυτό θα σήμαινε αποδοχή των απολύσεων, οπότε και το τέλος του αγώνα τους. Οι εργάτες απαντούσαν ότι οι υπάλληλοι μιλάνε από θέση ασφάλειας. Επιπλέον οι εργάτες είχαν και το εξής επιχειρήμα. Ότι οι υπαλληλικές αυτές αποζημιώσεις θα τους επέτρεπαν να κερδίσουν οριστικά και μια δίκη με την οποία πρωτόδικα είχαν εξασφαλίσει από τον προηγούμενο εργοδότη τους, ιδιοκτήτη του εργοστασίου, την Εθνική Τράπεζα, υπαλληλικές αποζημιώσεις ύψους μεγαλύτερου των 4 εκατομμυρίων.

Σε αυτή την κρίσιμη στιγμή το ψευτοΚΚΕ, πατώντας στη γενικά σωστή αντίληψη των ταξικών εργατών ότι δεν αποδέχεται κανείς την απόλυσή του σε ώρα μάχης, έριξε τη γραμμή να μην πάρουν οι εργάτες την αποζημίωση. Το ίδιο έλεγαν και κάποιοι ΟΣΕτζήδες που ήρθαν και άρχισαν να ανακατεύονται στα Λιπάσματα μόνο όταν οι διαδηλώσεις έφυγαν από τη γραμμή της Επιτροπής Σωτηρίας και έπεσαν στα χέρια του ψευτοΚΚΕ και του Τσιρμούλα.

Τότε η Επιτροπή Σωτηρίας ε-

κτιμώντας τον κίνδυνο της διάσπασης έριξε τη γραμμή ότι οι εργάτες και οι υπάλληλοι έπρεπε με κοινή ενιαία απόφαση να πάρουν τις αποζημιώσεις τους γιατί αν δεν το έκαναν οι πιο πολλοί εργάτες θα τις έπαιρναν ένοχα και κρυφά και ο αγώνας θα διαλυόταν μέσα στη μεγαλύτερη διάσπαση και την απογοήτευση.

Η Επιτροπή Σωτηρίας έκρινε ότι δεν υπήρχε εκείνη τη στιγμή ένα τέτοιο ψηλό ηθικό αγώνα, ούτε και η ηγεσία που χρειαζόταν για να περιφρουρηθεί μια τόσο αυστηρή γραμμή, δηλαδή να χάσουν οι εργάτες την αυξημένη τους αποζημίωση για να κερδίσουν τη δουλειά τους μελλοντικά. Αυτή η γραμμή θέλει πλατεία και ζωντανή συμπάρταση, ζωντανές προοπτικές νίκης και κυρίως αληθινή ηγεσία και όχι ανοιχτά πουλημένη στον εχθρό. Εκτιμήσαμε μάλιστα ότι μέσα στη δοσμένη κατάσταση μια αποζημίωση ενός εκατομμυρίου θα έδινε τη δυνατότητα στους εργαζόμενους, που αιφνιδιάστηκαν από τους κατεδαφιστές, να αντέξουν για λίγο καιρό και να συνεχίσουν τη μάχη, ώσπου να σπάσουν την απομόνωση. Στη συνέλευση της Δευτέρας 17 του Οκτώβρη που θα αποφαιζόταν η τελική στάση των εργαζομένων στο ζήτημα των αποζημιώσεων η συντριπτική πλειοψηφία ψήφισε υπέρ του να παρθούν οι αποζημιώσεις. Βέβαια ο Τσιρμούλας πρότεινε κι αυτός στους εργαζόμενους να πάρουν τις αποζημιώσεις, αλλά ερμήνευσε αυτή την πράξη τους σαν το τέλος κάθε ελπίδας για το κράτημα του εργοστασίου. Οι εργαζόμενοι βγήκαν τσακισμένοι από εκείνη τη Συνέλευση, πιστεύοντας ότι όλα είχαν χαθεί, αφού θα υπέγραφαν τις απολύσεις τους, δηλαδή ότι είχε χαθεί και το εργοστάσιο και κάθε προοπτική αποκατάστασης.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΚΑΛΕΙ ΣΕ ΣΥΣΚΕΨΗ

Εκείνη τη στιγμή η Επιτροπή Σωτηρίας κάλεσε με την ντουτούκα τους εργαζόμενους να κρατήσουν το ηθικό τους. Τους είπε ότι τίποτα δεν κρίθηκε και τους κάλεσε ανοιχτά σε σύσκεψη για να συζητηθεί το ζήτημα της συνέχισης του αγώνα, στο πολιτιστικό κέντρο της Αμφιάλης στο Κερατσίνι.

Σε αυτή τη σύσκεψη είχε καλεστεί και ο δημοκράτης δικηγόρος Κ. Παπαδάκης για να τοποθετηθεί νομικά στο ζήτημα των αποζημιώσεων και της απόλυσης.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν 15 εργαζόμενοι από το εργοστάσιο και τα μέλη της Επιτροπής Σωτηρίας. Ο Παπαδάκης έβαλε διεξοδικά το νομικό ζήτημα και ξεκαθάρισε ότι η αποδοχή των απολύσεων δεν εμποδίζει τους εργάτες περισσότερο ή λιγότερο απ' ότι η μη αποδοχή τους, να συνεχίσουν τον αγώνα τους ακόμα και με πιο δυναμικές μορφές πάλης. Επίσης ότι είναι δυνατό οι εργαζόμενοι να προσφύγουν εκ των υστέρων καταγγέλλοντας αυτές τις απολύσεις. Πραγματικά η υπογραφή αυτών των απολύσεων έγινε κάτω από το κράτος του πιο ωμού οικονομικού εκβιασμού, γεγονός που σημαίνει ότι ούτε ηθικά – πολιτικά, ούτε και νομικά μπορούν να δεσμεύσουν ποτέ τους ίδιους τους εργαζόμενους ώστε να μην μπορούν στη συνέχεια να τις αρνηθούν.

Σε αυτή τη σύσκεψη οι παρόντες αποφάσισαν δύο πράγματα: Πρώτο, να καλέσουν τους εργαζόμενους να μη διαλυθούν μετά τις απολύσεις που θα τις υπέγραφαν μετά δύο ημέρες, την Τετάρτη, και να συμμετέχουν μαζικά στη Γεν. Συνέλευση της Παρασκευής και, δεύτερο, να βάλουν σε εκείνη τη Γεν. Συνέλευση να ψηφιστεί μια πρόταση για διαδήλωση ενάντια στον αρχικατεδαφιστή Λαλιώτη με ταυτόχρονη την παραμονή για αρκετό χρόνο έξω από το υπουργείο του.

Η πρόταση για μαζική συμμετοχή την Παρασκευή πρέπει να επέδρασε ουσιαστικά στην εξέλιξη των πραγμάτων γιατί πραγματικά εκείνη την Παρασκευή υπήρχε μια από τις μεγαλύτερες μαζικότητες από τη στιγμή που ξεκίνησε αυτός ο αγώνας. Όσο γινόταν η πληρωμή των αποζημιώσεων ακουγόταν μια κουβέντα, ραντεβού την Παρασκευή, ενώ διαρκώς γινόταν συζήτηση απ' όλους για διαδήλωση στον Λαλιώτη. Ήταν ένα αληθινό ράπισμα στους κατεδαφιστές που περίμεναν εκείνη τη στιγμή την πιο μεγάλη αποκλιμάκωση. Ωστόσο η συνέχεια δεν ήταν το ίδιο καλή. Φάνηκε εκείνη την Παρασκευή μεγάλοπρεπα τι σημαίνει να υπάρχει μόνο μια πουλημένη ηγεσία και ένας όχι έμπειρος συνδικαλιστικός πόλος μέσα στους εργάτες, που να μπορεί να την αντιμετωπίσει και να την ανατρέψει.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΥΛΗΜΕΝΩΝ

Η πουλημένη ηγεσία ήταν έ-

τοιμη εκείνη την Παρασκευή από δύο πλευρές: Η μία πλευρά της τακτικής της ήταν να αποκρούσει συνδικαλιστικά την πρόταση των μαχητικών εργατών για πορεία στο ΥΠΕΧΩΔΕ, η άλλη ήταν να συσπειρώσει με άλλους τρόπους την ενδιάμεση ταλαντευόμενη μάζα των εργαζομένων.

Σε ότι αφορά λοιπόν το πρώτο η κλίκα Τσιρμούλα είχε συνεννοηθεί με τον Λαλιώτη. Την ώρα λοιπόν που έπεσε στη Συνέλευση η πρόταση για πορεία και παραμονή στο ΥΠΕΧΩΔΕ ο Τσιρμούλας απάντησε ότι εκείνη τη μέρα ο Λαλιώτης θα έλειπε από το ΥΠΕΧΩΔΕ και θα βρισκόταν σε κυβερνητική σύσκεψη στη Βουλή. Πρότεινε λοιπόν πορεία στη Βουλή. Ταυτόχρονα κάποια τσιράκια του από κάτω συνεννοημένα φώναζαν: "Τι να την κάνουμε την πορεία στο Λαλιώτη χωρίς να είναι εκεί ο Λαλιώτης;" Η μαχητική ομάδα δεν μπόρεσε από πολιτική απειρία να αντιτάξει αμέσως ότι το πολιτικό ζήτημα είναι ίδιο είτε είναι είτε δεν είναι ο ίδιος ο υπουργός στο γραφείο του όταν μια διαδήλωση γίνεται κάτω από το υπουργείο του.

Έτσι ο Τσιρμούλας πήρε πολύ άνετα την πλειοψηφία με ένα συσχετισμό περίπου 70 προς 15. Όμως για πρώτη φορά ένας μεγάλος αριθμός συγκεντρωμένων δεν ψήφισε. Πολλοί δεν μπήκαν στα πουλμαν για να πάνε στη Βουλή, αλλά πήγαν στα σπίτια τους εξοργισμένοι με τον Τσιρμούλα και απογοητευμένοι. Η διαδήλωση εκείνη τη μέρα στη Βουλή ήταν η πιο άμαχη που έγινε ποτέ, ενώ από κάποια στιγμή και πέρα έπαψαν και τα νερόβραστα συνθήματα που για βδομάδες είχε επιβάλλει η κνίτικη ομάδα Πολίτη, σύμμαχος του Τσιρμούλα, για να αντικαταστήσει τα συνθήματα της Επιτροπής Σωτηρίας. Ο Τσιρμούλας για να ολοκληρώσει την απογοήτευση του πλήθους ανακοίνωσε ότι κανένας υπουργός δεν ήθελε εκείνη την ημέρα στη Βουλή να δει τους εκπροσώπους του Σωματείου. Επρόκειτο για μια προγραμματισμένη πανωλεθρία, και μπορεί η πιο προφανής αιτία γι' αυτήν να ήταν το συνδικαλιστικό τέχνασμα Λαλιώτη – Τσιρμούλα που προαναφέραμε, όμως η πιο βαθιά είχε να κάνει με το ότι την ημέρα των απολύσεων ο Τσιρμούλας, σε συνεργασία

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ: ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

συνέχεια από τη σελ. 5

με την ΑΤΕ, είχε προσλάβει 40 εργαζόμενους σε διάφορα πόστα για να κρατήσουν το εργοστάσιο κατ' αρχήν, για ένα μήνα, και ύστερα για όσο διάστημα θα χρειαστεί ως το τέλος της εκκαθάρισης.

Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΓΑΤΟΠΑΤΕΡΑ-ΕΡΓΟΔΟΤΗ

Είναι γεγονός ότι για ένα κλειστό εργοστάσιο, ιδιαίτερα σε περίοδο εκκαθάρισης, χρειάζεται κάποιον προσωπικό, λογιστές κλπ. Όμως θα έπρεπε κανονικά ένα τίμιο συνδικάτο να απαιτήσει από την εργοδοσία οι εργαζόμενοι που θα έμεναν για τέτοιες δουλειές να επιλεγούν με κλήρωση ανάμεσα σε όλους τους εργαζόμενους, ή όπου χρειαζόταν με κλήρωση στις ειδικότητες.

Όμως η κλίκα Τσιρμούλα χρησιμοποίησε αυτή τη δυνατότητα για να γίνει η ίδια ουσιαστικός εργοδότης, δίπλα στον τυπικό εργοδότη και να μοιράσει έτσι λίγα ψίχουλα μισθού σε μερικούς εργαζόμενους που εύκολα θα μπορούσε να τους εξαρτήσει, υποσχόμενη σε αυτούς απασχόληση και πέρα από τον ένα μήνα. Αυτή η ξαφνικά παραχωρημένη οικονομική εξουσία του Τσιρμούλα του έδωσε τη δυνατότητα να εξαρτήσει και να διασπάσει τους εργαζόμενους σε μεγαλύτερη κλίμακα από όσο το έκανε ως εκείνη τη στιγμή.

Πράγματι αν δει κανείς πως έχει χειριστεί ως τώρα αυτή η κλίκα το αίτημα της "αποκατάστασης", θα διαπιστώσει ότι χάρη στις ελπίδες των εργαζομένων για σταθερή απασχόληση αλλού, σέρνει πίσω της με αυτό το αίτημα πολλούς εργαζόμενους, κλείνοντας το μάτι τότε στον έναν, τότε στον άλλον, άλλοτε απειλώντας και άλλοτε γλείφοντας.

Μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις η κλίκα κυριαρχεί με το να εξαγγέλλει διαρκώς κάποιες λίγες θέσεις εργασίας που τάχα είναι έτοιμες για τους εργαζόμενους τότε στη μια ΔΕΚΟ (π.χ. Λιπάσματα Καβάλας), τότε στην άλλη (ΕΛΔΑ), τότε στους Δήμους του Πειραιά. Σε μια κρίσιμη Γεν. Συνέλευση (15 Οκτώβρη, δεξ προηγούμενο φύλλο της Ν. Ανατολής) ο Τσιρμούλας μίλησε για πολλές θέσεις εργασίας στην Καβάλα και κάλεσε τους εργαζόμενους να κάνουν αίτηση εκείνη τη στιγμή. Πενήντα υπέγραψαν. Αργότερα έγινε λόγος για μό-

νο πέντε θέσεις, ενώ ως τώρα δεν έχει προσληφθεί κανένας.

Ασφαλώς πολλές θέσεις θα εξαγγέλλονται διαρκώς από ΔΕΚΟ και από Δήμους, αλλά για κάθε μια από αυτές καιροφυλακτούν δεκάδες βουλευτές, εκατοντάδες Τ.Ο. του ΠΑΣΟΚ, χιλιάδες Τσιρμούλες και εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι. Όμως ο πνιγμένος πιάνεται από τα μαλλιά του.

Έτσι οι εργαζόμενοι, ενώ απεχθάνονται τον Τσιρμούλα, ταυτόχρονα απογοητευμένοι από την απόλυση και την εξέλιξη του αγώνα, ελπίζουν να πάρουν κάτι από αυτόν. Στηρίζονται σ' ένα βαθμό στην ως τα τώρα εμπειρία τους σύμφωνα με την οποία όταν τα Λιπάσματα απέλυαν εκατοντάδες εργαζόμενους σε κάθε ακρωτηριασμό τους, μόνο μερικοί επιζούσαν και παρέμεναν στο εργοστάσιο συχνά με επιλογή της κλίκας Τσιρμούλα. Τότε πραγματικά αυτή η κλίκα διέσωζε ότι μπορούσε να διασώσει από το εργοστάσιο εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα μέσα στο τμήμα που επιζούσε τη δικιά της συνδικαλιστική εξουσία. Τώρα όμως που η κλίκα πήρε την εντολή να κλείσει όλο το εργοστάσιο και να στείλει τους εργάτες σπίτι τους, είναι υποχρεωμένη να προδώσει τους πάντες - ακόμα και τον πολύ μικρό κύκλο εκείνων που περιμένουν να αμειφθούν για την προδοσία τους. Σήμερα ο Τσιρμούλας υπόσχεται στους εργάτες ανύπαρκτες θέσεις στις ΔΕΚΟ, όπως κάποιον Πάπερ υποσχονται θέσεις στον παράδεισο για τους πιστούς τους έναντι γερής αμοιβής. Αντίθετα όμως με τους πιστούς του Πάπα - απατεώνα, οι εργαζόμενοι στα Λιπάσματα άρχισαν γρήγορα να αμφισβητούν τις μαγικές ικανότητες του Τσιρμούλα στις προσλήψεις.

Όμως η τοποθέτηση των 40 εργαζομένων, έστω για ένα μήνα, ήταν εκείνο το είδος "θαύματος" που έδωσε σ' αυτόν τον απατεώνα κάποιο προσωρινό κύρος και κάποια παράταση στην ικανότητα του να εξαπατά τους εργάτες. Η επιτυχία του στη Γεν. Συνέλευση που προαναφέραμε οφείλεται κυρίως σ' αυτό.

Ο ΤΣΙΡΜΟΥΛΑΣ - ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΟΡΓΙΑΖΕΙ

Αυτό αποδείχτηκε και στην αμέσως επόμενη Γεν. Συνέλευση, την Τρίτη 26 του Οκτώβρη, μετά το φιάσκο της διαδήλωσης στη Βουλή. Εκεί ο Τσιρμούλας οργίασε. Είχε καλέσει τα πούλμαν για διαδήλωση, αλλά όταν ξανάπεσε η πρόταση για διαδήλωση στον Λαλιώτη, αυ-

τός απάντησε ότι δεν έπρεπε να γίνει καμία πορεία σε κανέναν υπουργό εκείνη τη μέρα, γιατί ήταν του Άη Δημήτρη και παραμονή εορτασμών της 28ης Οκτώβρη και όρισε νέα Συνέλευση για μετά από μία βδομάδα. Πήρε πάλι άνετη πλειοψηφία γιατί πριν στην "ενημέρωσή του" είχε πάλι αραδιάσει "θέσεις εργασίας" και προτάσεις από παντού, είχε μιλήσει για τροπολογίες ευνοϊκών αποζημιώσεων που είναι έτοιμες στο γραφείο του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου, ενώ υποσχέθηκε ότι θα φροντίσει να πουλήσει με ευνοϊκότερους όρους στους εργαζόμενους τα σπίτια του οικισμού διακοπών του Σωματείου. Από προηγούμενη Γεν. Συνέλευση είχε ζητήσει την πώληση τους και είχε εξασφαλίσει να διαχειριστεί αυτή την πώληση σκαρώνοντας μια επιτροπή που βασικά την ελέγχει.

Να λοιπόν ποια είναι η βαθιά ισχύς του συνδικαλιστικού καθεστώτος το οποίο οδηγεί στο θάνατο τα Λιπάσματα και στη ανεργία τους εργαζόμενους. Να ποια είναι η αλυσίδα που εμποδίζει τους εργαζόμενους εκεί να προχωρήσουν. Το εργοστάσιο έχει κλείσει, οι ίδιοι έχουν απολυθεί, έχουν πάρει τις αποζημιώσεις τους, και αντί να είναι εντελώς ελεύθεροι για να αγωνιστούν είναι δέσμοι μιας διεφθαρμένης εργασιακής σχέσης που επιβιώνει και μετά το κλείσιμο του εργοστασίου. Πρόκειται για τη σχέση εκείνη που κάνει τον εργαζόμενο όχι ελεύθερο πωλητή της εργατικής του δύναμης, αλλά δολοπάροικο της κομματικο-κρατικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας του παπανδρείσμου ειδικά και του σοσιαλφασισμού γενικότερα. Με εξαίρεση ελάχιστους εργαζόμενους, οι περισσότεροι ελπίζουν ακόμα στη δύναμη, τη γενναιοδωρία και τους προσωπικούς δεσμούς με αυτό το καθεστώς.

Όμως αυτή δεν είναι στο βάθος μια στάση παραίτησης ή υποταγής των εργαζομένων. Αν αυτή τη στιγμή οι εργαζόμενοι περιμένουν οποιαδήποτε λύση μέσα στα πλαίσια αυτού του καθεστώτος είναι γιατί οι πρώτες απόπειρες τους να το αποτινάξουν συνάντησαν την πιο σκληρή επίθεση απομόνωσης. Αν οι εργαζόμενοι έχουν απογοητευτεί σήμερα είναι επειδή δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι επί ενάμιση μήνα οι τηλεοράσεις, τα ραδιόφωνα, οι εφημερίδες, τα συνδικάτα, τα κόμματα θα λειτουργούσαν τόσο ενιαία για να πνίξουν τη φωνή τους, το δίκιο τους και τον αγώνα

τους. Αποδείχτηκε έτσι στο βάθος ότι το πρόβλημα δεν ήταν απλά ένας Τσιρμούλας, αλλά ήταν ένα ολόκληρο υποτιθέμενο ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα, ήταν τα υποτιθέμενα αριστερά κόμματα και οι άνθρωποι τους μέσα στο συνδικάτο, ήταν όλος ο πολιτικός κόσμος που τους πρόδινε. Κάτι τέτοιο δεν είναι εύκολο να το αντιμετωπίσει κανείς μόλις το πρωτοδεί. Η απογοήτευση σήμερα των εργαζομένων στα Λιπάσματα δεν είναι εύκολο να μετατραπεί αμέσως σε μαχητική διάθεση. Για να γίνει αυτό πρέπει από κάπου να δουν φως και πρώτα-πρώτα πρέπει να δουν κάποιους φίλους πέρα από την Επιτροπή Σωτηρίας.

Κάνοντας αυτές τις διαπιστώσεις η Επιτροπή Σωτηρίας εκτίμησε ότι ήταν πολύ δύσκολο να ανατρέψουν αυτή την κατάσταση μόνες τους οι εσωτερικές προοδευτικές δυνάμεις του Συνδικάτου. Χρειαζόταν μια ώθηση απ' έξω. Όσο οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να σπάσουν την απομόνωση, έπρεπε οι φιλοβιομηχανικές και εργατικές δυνάμεις της κοινωνίας να σπάσουν την απομόνωση που επέβαλαν οι κατεδαφιστές στους εργαζόμενους.

Ήδη η εκτεταμένη αφισκοκόλληση της Επιτροπής Σωτηρίας κατά των κατεδαφιστών εδώ και ένα μήνα στον Πειραιά έκφραζε αυτή την τακτική. Όμως αυτός ο παράγοντας έπρεπε να δυναμώσει. Η Επιτροπή οφεί-

λει να ενώσει όσο μπορεί τους πρωτοπόρους εργαζόμενους του Πειραιά με τη μάχη για τη Σωτηρία των Λιπασμάτων.

Σε αυτή την κατεύθυνση η Επιτροπή Σωτηρίας μαζί με τους πιο πρωτοπόρους βιομηχανικούς εργάτες των Λιπασμάτων αποφάσισε να διοργανώσει συγκέντρωση στο Πολιτιστικό Κέντρο "Μελίνα Μερκούρη" της Αμφιάλης, την Τετάρτη στις 3 του Οκτώβρη στις 7.00 μ.μ για συμπάρασταση στα Λιπάσματα απαιτώντας να μην κλείσει το εργοστάσιο.

Ήδη η Επιτροπή τοιχοκόλλησε αφίσα (που δημοσιεύουμε σε αυτό το φύλλο) που καλεί πλατιά σ' αυτή τη συγκέντρωση, ενώ θα απευθύνει και κάλεσμα σε συγκεκριμένους συνδικαλιστές που θέλουν τη βιομηχανία στον Πειραιά.

Η ΟΑΚΚΕ καλεί τους φίλους της, καλεί τους αναγνώστες να έρθουν σ' αυτή τη συγκέντρωση. Από αυτή θα κριθούν πολλά για τον αγώνα των Λιπασμάτων για τη βιομηχανία του Πειραιά, αλλά και για την γενικότερη πάλη ενάντια στον σοσιαλφασισμό. Πρέπει αυτή να σημάνει ένα πρώτο σπάσιμο της απομόνωσης.

Το Πολιτιστικό Κέντρο "Μελίνα Μερκούρη" στην Αμφιάλη του Κερατσινίου βρίσκεται στην οδό Εμμανουήλ Μπενάκη 70 η οποία είναι παράλληλος του πολύ κεντρικού δρόμου του Κερατσινίου, της Π. Τσαλδάρη.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΑΔΙΚΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

Να μην αφήσουμε τον αρχικατεδαφιστή Λαλιώτη και τους συμμάχους του να γκρεμίσουν τη βιομηχανία του Πειραιά

Κλείσανε τα Λιπάσματα δίχως καμιά αιτία και πέταξαν στο δρόμο 400 εργάτες, που απατηλά τους έταξαν αποκατάσταση για να χτυπήσουν τον αγώνα τους. Αν κατεδαφιστούν τα Λιπάσματα θα έρθει η σειρά για τα Πετρελαιοειδή, τη ΔΕΗ, τους Μύλους, την Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη, τα εργοστάσια της οδού Πειραιώς. Οι κατεδαφιστές, δηλαδή ο Λαλιώτης και οι δημοτικές παρατάξεις της υποτιθέμενης αριστεράς, θέλουν έναν Πειραιά δίχως εργοστάσια με χιλιάδες ανέργους βυθισμένο στην εξαθλίωση και τον παρασιτισμό.

Οι φίλοι της εργατικής τάξης, οι άνθρωποι που θέλουν ένα βιομηχανικό Πειραιά με σεβασμό στο περιβάλλον, οι οπαδοί της ανάπτυξης και της προόδου πρέπει να παλέψουν ενάντια στο άδικο κλείσιμο του εργοστασίου και την ανεργία.

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
"ΜΕΛΙΝΑ ΜΕΡΚΟΥΡΗ" ΣΤΗΝ ΑΜΦΙΑΛΗ
Εμμ. Μπενάκη 70 (παράλληλος της Τσαλδάρη)
ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΝΟΕΜΒΡΗ, 7μμ**

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΩΝ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

λιστική Δύση”, στην Ελλάδα που αντιστέκεται στη “δυτική διαφθορά”, είναι τουλάχιστον γελοία. Άλλωστε η Ελλάδα είναι το μοναδικό θρησκευτικό κράτος στην Ευρώπη, γεγονός που εμποδίζει κάθε ουσιαστική πρόοδο της χώρας στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε θεσμικό επίπεδο η Ευρώπη έχει προχωρήσει στην εκπόνηση κατευθύνσεων για μια ενιαία αντι-ρατσιστική πολιτική. Τα θεμέλια γι’ αυτή την πολιτική μπήκαν το 1997, έτος που ανακηρύχθηκε σε ευρωπαϊκό έτος ενάντια στο ρατσισμό. Στη συνέχεια δημιουργήθηκε το “Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο ενάντια στο Ρατσισμό και τη Μισαλλοδοξία” που ελέγχει κάθε χώρα σε ότι αφορά την αντι-ρατσιστική πολιτική. Οι σοσιαλφασίστες αντιστρέφουν την πραγματικότητα και κρύβουν ότι το νεο-ναζιστικό ρεύμα δεν είναι γέννημα του δυτικού καπιταλισμού, αλλά του ανατολικού φασισμού και ότι στο ευρωπαϊκό έδαφος ξεκίνησε από την Ανατολική Γερμανία. Σε κάθε περίπτωση κρύβουν τα όργια των νεο-ναζιστών αντισημιτών του Ζιουγκάνοφ στο παγκόσμιο κέντρο του ναζισμού, τη Ρωσία, αλλά και τα όργια των σφαγέων της Τεν-Αν-Μεν, των βασανιστών και εμπόρων ανθρωπίνων οργάνων στη νεο-ναζιστική Κίνα.

Τη θεωρία της “ρατσιστικής Ευρώπης” και της “ανεκτικής Ελλάδας” υιοθετεί σε δήλωσή του ο πρύτανης του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Κωνσταντίνος Δημόπουλος. Πρόκειται για το απαύγασμα της πανεπιστημιακής διανοήσης: “Οι ηθικοί και φυσικοί αυτουργοί των πράξεων αυτών -**εάν δεν είναι πράκτορες ανομολόγητων ξένων συμφερόντων (!!!)**- σίγουρα δεν ανήκουν στην ελληνική κοινωνία, και χρέος όλων μας αποτελεί, πέραν από την αποδοκιμασία, η λήψη μέτρων που δεν θα επιτρέψουν την επανάληψη παρόμοιων ανοσιουργημάτων”. Αυτά είχε να πει ένα από τα πιο ποιοτικά δείγματα των παιδιών του “φωτός”. Ίσως ένα μέτρο ενάντια στα ρατσιστικά πογκρόμ να είναι και η ενίσχυση της ΕΥΠ ώστε να αντιμετωπιστεί η δράση πρακτόρων στη χώρα!

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΚΑΝΕΙ ΕΝΑΝ ΡΑΤΣΙΣΤΗ - ΔΟΛΟΦΟΝΟ “ΗΡΩΑ”

Οι οικονομικοί μετανάστες δεν είναι κάτι καινούριο στην Ελλάδα. Η χώρα είχε απορροφήσει χιλιάδες μετανάστες, Αφρικάνους, Ασιάτες, Πολωνούς πριν εμφανιστούν οι Αλβανοί. Η προηγούμενη γενιά μετανάστων είχε ένα βασικό χαρακτηριστικό: δεν μπήκε στην αγορά εργασίας από την πλευρά των εργοδοτών κυρίως για να σπάσει τα μεροκάματα των Ελλήνων. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι περισσότεροι Αφρικάνοι στράφηκαν στο εμπόριο, είτε έγιναν μικροπωλητές. Απέναντι σ’ αυτούς τους παλιούς μετανάστες το ελληνικό κράτος ακολούθησε πολιτική διακρίσεων με την άρνηση χορήγησης ιθαγένειας και πολιτικών δικαιωμάτων, ώστε να μην “αλ-

τερικών τον Σαμαρά) για την επιστροφή στη χώρα των αδελφών μας από τη “Βόρειο Ήπειρο”, δηλαδή είχε ήδη από την αρχή καλλιεργηθεί ένα κλίμα διάκρισης ανάμεσα στον ξένο Αλβανό και τον “Βορειο-Ηπειρώτη” - μέλος του απόδημου ελληνισμού. Η είσοδος αυτή έγινε επίτηδες ανεξέλεγκτα και η εισροή ήταν πολύ μεγαλύτερη από αυτή που είχε τη δυνατότητα να ελέγξει το ελληνικό κράτος ως κράτος υποδοχής. Επίσης, το αλβανικό κράτος, δοθείσης της ευκαιρίας, διοχέτευσε ανάμεσα στους άλλους και αρκετούς ποινικούς κρατούμενους.

Σε αντίθεση με τους παλιούς μετανάστες οι Αλβανοί, μπήκαν μαζικά στην αγροτική οικονομία και στη βιομηχανία, με εντελώς νέα σπασμένα με-

ολότελα φυσικό από την ώρα που ένας νέος απέραντος εφεδρικός στρατός εργατών χωρίς κανένα δικαίωμα μπήκε στην αγορά της εργατικής δύναμης. Αυτά τα διδάσκει ο μαρξισμός και όχι η πολιτική οικονομία των “αριστερών” δουλκοκτητών που λέει ότι το μεροκάματο δεν θίχτηκε από τους Αλβανούς γιατί αυτοί έκαναν τάχα άλλες δουλειές.

Πέρα απ’ αυτά μέσα στις συνθήκες διάλυσης της οικονομίας που επέβαλε η σοσιαλ-φασιστική πολιτική του κλεισίματος των βιομηχανιών, η χειρωνακτική εργασία έγινε συνώνυμο της κατώτερης “ράτσας”, και όλο το ελληνικό έθνος έγινε έθνος των δημοσίων υπαλλήλων και των “πνευματικών ανθρώπων”. Η ιστορία της αρχαίας Ελλάδας επαναλαμβάνεται στη σύγχρονη πραγματικότητα φάρσα. Γεννήθηκαν οι νέοι δούλοι, υπηρέτες του “ελεύθερου έθνους” το οποίο υποτίθεται έχει μία ανώτερη εκπολιτιστική αποστολή.

Σε όλες τις φάσεις αυτής της διαδικασίας το καθεστώς υποστήριξε τους “δουλκοκτήτες” εργοδότες και δέχθηκε το σπάσιμο του μεροκάματος. Το ελληνικό κράτος προσέγγισε την ΟΝΕ πατώντας πάνω στην τριτοκοσμική εργασία των Αλβανών. Πάνω στις ίδιες πλάτες το ψευτοΚΚΕ αναπτύσσει τις θεωρίες του για γέννηση του ρατσισμού από την ανεργία, την εξάπλωση των ναρκοτικών, την οικονομική ανέχεια και τις ζώνες φτώχειας. Αυτούς τους δουλκοκτήτες ιδιοκτήτες υποστηρίζει το ψευτοΚΚΕ, και ιδιαίτερα τους μεγαλο-αγρότες, όταν διακηρύσσει ότι οι αιτίες του ρατσισμού: “πρέπει να αναζητηθούν στις αντιδραστικές - χιτλερικές “θεωρίες”, ότι για την εξαθλίωση των ντόπιων εργατών φταίνε οι αλλοδαποί!”. Χίτλερ και αντιδραστικοί είναι αυτοί οι νέοι Γκαίμπελς που αρνούνται την πραγματική διάσπαση και εξαθλίωση της εργατικής τάξης από τη χρησιμοποίηση του φθηνού εισαγόμενου εργατικού μεροκάματος. Είναι αυτοί που εμποδίζουν κάθε προσπάθεια για την πάλη για ίσα μεροκάματα και εργασιακά δικαιώματα σε όλους τους κλάδους δουλειάς, από τις ενώσεις και τα συνδικάτα των εργατών. Είναι αυτοί οι νέοι Γκαίμπελς, που με τις “αντι-ρατσιστικές” τους κορόνες ενισχύουν τη ρατσιστική

δουλκοκτησία μέσα στην αστική τάξη και το λαό, και πυροδοτούν το μίσος των ελλήνων εργαζόμενων ενάντια στους Αλβανούς ανταγωνιστές. Αυτούς τους δουλκοκτήτες εξυπηρετεί η σοσιαλφασιστική πολιτική των “ανοιχτών συνόρων” και του “ανοιχτού μεροκάματος”, που αρνείται μία μετανάστευση ελεγχόμενη ανάλογη με τις οικονομικές δυνατότητες της χώρας. Αυτοί είναι οι χειρότεροι γεννήτορες του ρατσισμού και των ρατσιστών δολοφόνων, είναι οι προβοκάτορες του. Αυτοί κρύβουν ότι στις ρατσιστικές επιθέσεις, δεν έχει προϊστορία μόνο η “Χρυσή Αυγή”, αλλά και οι έλληνες εργάτες της αγροτικής υπαίθρου.

Την ίδια προβοκατόρικη τακτική ακολουθούν όσοι αρνούνται την πραγματική αύξηση της εγκληματικότητας στα εγκλήματα βίας όπως οι ληστείες και οι φόννοι από τους Αλβανούς ποινικούς, και από τη δράση της αλβανικής μαφίας με τα καλάσνικοφ, προϊόν της τελευταίας αλβανικής “επανάστασης”. Η αύξηση αυτών των εγκλημάτων, οι ψυχρές δολοφονίες των ηλικιωμένων μέσα στα σπίτια τους, οδήγησε στο ξενόφοβο μίσος της μεγάλης μερίδας του πληθυσμού, που εκφράστηκε μόλις πριν από λίγους μήνες με την επιδοκιμασία ενός Έλληνα που δολοφόνησε εν ψυχρώ Αλβανό επειδή νόμιζε ότι θα έμπαινε στο σπίτι του να τον κλέψει. Οι δολοφόνοι των Αλβανών είχαν γίνει “ήρωες” πριν την επιχείρηση του Π. Καζάκου.

Δεν είναι τυχαίο που όλη η επιχειρηματολογία του Καζάκου στράφηκε γύρω από τους Αλβανούς. Έτσι τόλμησε ο Τράγκας να κάνει μέσα από τηλεοπτική εκπομπή του γκάλοπ με θέμα: “Είναι φονιάς ή ήρωας”, και να δώσει ένα συντριπτικό πλειοψηφικό ποσοστό υπέρ του “ήρωα”. Καμία ΕΣΗΕΑ και κανένα ΕΣΡ δεν καταδίκασε τον υμνητή του ρατσιστή-δολοφόνου Τράγκα, που απέδειξε περίτρανα ότι το πογκρόμ δεν αποτελεί μεμονωμένο φαινόμενο, αλλά είναι εκδήλωση της βαθιάς αρρώστιας μιας ολόκληρης κοινωνίας.

Τις προϋποθέσεις για το φαινόμενο όχι μόνο της παράνομης φθηνής αλβανικής εργασίας, αλλά κυρίως της εγκληματικότητας, τις είχε προετοιμά-

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Τον δολοφόνο ρατσιστή τον γέννησε και τον έθρεψε το πιο ρατσιστικό πολιτικό καθεστώς της Ευρώπης, το ελληνικό.

Αυτό διδάσκει παντού την πολιτιστική ανωτερότητα του “ελληνισμού και της ορθοδοξίας”.

Αυτό εξασφαλίζει τη νομιμότητα στους ναζιστές.

Αυτό στερεί από τους μετανάστες, ακόμα και τους πιο παλιούς, κάθε πολιτικό δικαίωμα και επιτρέπει την αστυνομική κτηνωδία εναντίον τους. Ταυτόχρονα χρησιμοποιεί τους μετανάστες για να συντρίψει τα μεροκάματα κι έτσι σπέρνει στους ντόπιους εργάτες το ρατσιστικό ξενόφοβο μίσος.

- ✓ **Να σταματήσει η διδασκαλία στα σχολεία της ρατσιστικής θεωρίας του “έθνους-φωτοδότη”**
- ✓ **Όχι στο νεο-ορθόδοξο μεσαίωνα των Χριστόδουλων**
- ✓ **Εκτός νόμου οι ναζιστές της “Χρ. Αυγής”**
- ✓ **Πολιτικά δικαιώματα στους μετανάστες και περιφρούρηση του ίσου μεροκάματος από τα Συνδικάτα σε κάθε κλάδο**

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Γραφεία: Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα Τηλ-Φαξ: 5232553,
e-mail: antinazi@hellasnet.gr

λιωθεί το ελληνικό έθνος”. Ουσιαστικά τους άφησε ξεκρέμαστους. Όμως σε καμία περίπτωση έως την είσοδο των Αλβανών, δεν είχε συγκεντρωθεί μίσος μίας μεγάλης ομάδας του πληθυσμού απέναντι σε μία ομάδα μεταναστών.

Η είσοδος των Αλβανών στη χώρα είχε δύο παραμέτρους: Η μία ήταν ότι οι μετανάστες αυτοί είχαν ζήσει χρόνια κάτω από ένα σκληρό σοσιαλφασιστικό καθεστώς, και η δεύτερη ότι ο δρόμος άνοιξε ύστερα από μια καμπάνια του ελληνικού σοβινισμού (με υπουργό Εξω-

ροκάματα, και χωρίς ασφάλιση. Δημιουργήθηκε έτσι στη χώρα, ένα δεύτερο μεροκάματο, χαμηλότερο από αυτό που είχε κατακτήσει ο έλληνας εργάτης και ο παλιός μετανάστης, το οποίο οδηγούσε σε συνολική πτώση του μεροκάματος στους χώρους όπου υπήρχαν Αλβανοί. Εκαιτοντάδες χιλιάδες έλληνες ανειδίκευτοι εργάτες έχασαν με αυτό τον τρόπο τη δουλειά τους από τους φθηνότερους Αλβανούς εργάτες, και σχεδόν όλοι είδαν τους μισθούς τους και τα μεροκάματα να μένουν στάσιμα και να μειώνονται. Αυτό ήταν

28η Οκτώβρη

Το "ΟΧΙ" ή η ελληνική αστική τάξη για πρώτη φορά με το προοδευτικό στρατόπεδο

Αποτελεί σοβαρό ζήτημα ιστορικής μελέτης και έρευνας, η εμπάθυνση στους λόγους που οδήγησαν την ελληνική αστική τάξη να βάλει τη χώρα στο παγκόσμιο αντιφασιστικό μέτωπο στην περίοδο του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.

Η άποψη που κατά κόρο ήταν η κυρίαρχη στην αριστερά, δηλαδή πως το "Οχι" το είπε ο λαός και όχι ο Μεταξάς, δεν έχει καμία σχέση με την υλιστική αντίληψη της Ιστορίας. Η Ελλάδα βρισκόταν κάτω από το καθεστώς της φασιστικής δικτατορίας του Μεταξά, όταν αντιστάθηκε στην επίθεση του Άξονα, και πολέμησε συγκροτημένα και ενιαία όχι μόνο ο λαός, ούτε καν κυρίως ο λαός, αλλά σαν κράτος και κάτω από την ηγεσία της αστικής τάξης ενάντια του. Το "Οχι" του λαού ήταν πραγματικά αυτό που έδωσε την αποφασιστικότητα και τον ηρωισμό σ' αυτό τον πόλεμο, ήταν αυτό που ύστερα συνέχισε τον αντιφασιστικό εθνικο-απελευθερωτικό αγώνα στις

συνθήκες της Κατοχής, ήταν τέλος αυτό που προσπάθησε στον Β' Ένοπλο Αγώνα να λευτερώσει τη χώρα και από τον ξένο και από τον ντόπιο δυνάστη.

Το γεγονός, όμως, ότι η χώρα σαν έθνος μπήκε την 28η Οκτώβρη του 1940 στον αντιφασιστικό πόλεμο καθόρισε σε σημαντικό βαθμό το δυνάμωμα του λαϊκού παράγοντα στις παραπέρα εξελίξεις.

Πέρα όμως από την παλλαϊκή-πανεθνική κινητοποίηση, υπήρχε και ισχυρός σοβινισμός σ' αυτόν τον αγώνα που κυριάρχησε μέσα στο ΕΑΜ, και χτύπησε την επαναστατική γραμμή μέσα στο πρωτοπόρο επιτελείο της εργατικής τάξης, το ΚΚΕ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως η ελληνική αστική τάξη κινήθηκε σε όλη την ιστορική περίοδο από το τέλος του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ου, μέσα στα πλαίσια της "Μεγάλης Ιδέας" και του του ιδιότυπου επεκτατικού σοβινισμού της. Αυτός αναπτυσσόταν πάντα

κάτω από την δουλικότερη υποταγή στις μεγάλες δυνάμεις τόσο στην προϊμπεριαλιστική όσο και στην ιμπεριαλιστική εποχή. Αυτό ήταν το κυρίαρχο που καθόρισε τη στάση της και προηγουμένα, στους βαλκανικούς πολέμους και στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επέλεγε πάντα εκείνα τα στρατόπεδα που θα της έδιναν νέα εδάφη σε βάρος τοπικών ανταγωνιστών στην περιοχή αλλά και νέα αφεντικά. Την ίδια στάση ακολούθησε πιθανότατα και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στο βαθμό που η Βουλγαρία είχε περάσει με τον Άξονα, και η Τουρκία είχε επιλέξει την ουδετερότητα.

Ανεξάρτητα όμως απ' αυτό, το αντικειμενικό γεγονός της Αντίστασης στον χιτλερισμό καθόρισε και την προοδευτικότητα της στάσης της, στη δεδομένη ιστορική στιγμή.

Αυτή είναι η μία πλευρά. Η άλλη είναι η άλλη για την ηγεμονία μέσα στο αντιφασιστικό μέτωπο

με στόχο την κατάκτηση της λαϊκής εξουσίας, στην οποία το συνειδητό προλεταριάτο έπαιξε τον κύριο ρόλο.

Το ΚΚΕ, παρά την αντίθετη λαθεμένη εκτίμηση της Τρίτης Διεθνούς για το χαρακτήρα του αντιφασιστικού πολέμου στην περίοδο 1940-1942 (που τον έβλεπε ιμπεριαλιστικό αντιδραστικό και από τις δύο πλευρές πριν μπει η Σοβ. Ένωση στον πόλεμο), στην πρώτη φάση του πολέμου, μπήκε σ' αυτόν τον πόλεμο από την αρχή του με το περίφημο γράμμα του Ν. Ζαχαριάδη μέσα από τις φυλακές.

Η γραμμή αυτή του ΚΚΕ έδωσε τη δυνατότητα στο κόμμα να αγκαλιάσει, να οργανώσει και να κινητοποιήσει εκατοντάδες χιλιάδες λαού, να γίνει η κύρια δύναμη της αντίστασης στις συνθήκες της Κατοχής και να αναδείξει την εργατική τάξη σαν την πρωτοπόρα δύναμη του έθνους.

Το ΚΚΕ είχε διακρίνει τη θεωρία της "Μεγάλης Ιδέας" και την

είχε χτυπήσει, όμως δεν μπόρεσε να οργανώσει τόσο στο επίπεδο της ιδεολογίας, όσο και στο επίπεδο της πολιτικής την κύρια πάλη του ενάντια σ' αυτή. Δεν μπόρεσε δηλαδή να προχωρήσει στη βαθιά ανατροπή της κυρίαρχης ιδεολογίας της αστικής τάξης σ' όλους τους τομείς, απαραίτητη προϋπόθεση στην πάλη για την προλεταριακή εξουσία.

Το αποτέλεσμα αυτής της αδυναμίας είναι ότι σήμερα ο πιο φιλοϊμπεριαλιστικός σοβινισμός παραμένει ασύλληπτα κυρίαρχος, και είναι οι σοβινιστικές δυνάμεις οργανώνουν τις παρελάσεις της 28ης Οκτώβρη. Είναι αυτές οι δυνάμεις που προσπαθούν να βάλουν σήμερα τη χώρα στο πιο αντιδραστικό στρατόπεδο, σ' αυτό που φέρνει ένα νέο παγκόσμιο πόλεμο και συγκροτεί το νέο φασιστικό άξονα γύρω από τη σοσιαλϊμπεριαλιστική Ρωσία με στόχο να αλλάξει παντού τα σύνορα.

Η πείρα και τα συμπεράσματα

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 7

σει το ανύπαρκτο νομικό και θεσμικό καθεστώς προστασία των οικονομικών μεταναστών στη χώρα. Ο έλληνας εργοδότης δεν είχε αισθανθεί ποτέ του την υποχρέωση να σεβαστεί την εργασία του οικονομικού μετανάστη, και να τον μεταχειριστεί σαν έλληνα εργάτη, ενώ το κράτος διατηρούσε κάθε στιγμή το δικαίωμα να τον απελάσει για οποιοδήποτε λόγο, εφόσον δεν μπορούσε να πάρει ιθαγένεια, ούτε πολιτικά δικαιώματα. Αυτή η μετέωρη κατάσταση των αλλοδαπών στην Ελλάδα, αλλά και το αντι-αλβανικό μίσος επέτρεψαν τις τελευταίες ναζιστικές επιχειρήσεις-σκούπα με τις μαζικές απελάσεις, και την αστυνομική κτηνωδία. Από την άλλη, η έλλειψη των πολιτικών δικαιωμάτων των Αλβανών ήταν η βασική αιτία της εγκληματικότητας: Τα θύματα αυτής της βίας ήταν για χρόνια οι Αλβανοί μεροκαματιάρηδες που σφάζονταν και ληστεύονταν δίχως να τιμωρείται κανείς. Η ληστεία και ο φόνος ήταν εύκολα για τους θύτες γιατί τα θύματα δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα, γιατί δεν μπορούσαν να προσφύγουν στα δικαστήρια, και γιατί τους εξευτέλιζε η Αστυνομία. Το αλβανικό έ-

γκλημα άνθισε πάνω στο έδαφος του ελληνικού εθνορατσισμού. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια που κρύβουν οι "αριστεροί" δουλοκτύτες του ΣΥΝ, του ψευτοΚΚΕ και του Δικτύου.

Είναι ενδεικτικό ότι η πάλη για τα πολιτικά δικαιώματα των οικονομικών μεταναστών δεν δόθηκε ποτέ από το σοσιαλφασιστικό μέτωπο και τα τσιράκια του που παριστάνουν τους "προστάτες". Είναι χαρακτηριστικό ότι η απάντηση όλων των "αντι-ρατσιστών" στο πογκρόμ, ήταν μία μικρή πορεία με πρωταγωνιστές τους μετανάστες και με κεντρικό σύνθημα το προβοκατόρικο: "Ανοιχτά σύνορα". Αυτοί οι τύποι θέλουν κλειστά τα σύνορα για το κεφάλαιο, και είναι ενάντια στην παγκοσμιοποίηση, αλλά θέλουν ανοιχτά σύνορα για την εργατική δύναμη ώστε να πέσει το μεροκάματο στο μηδέν. Τόσο διεθνιστές είναι.

ΝΑ ΜΗ ΜΕΙΝΕΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΑΤΙΜΩΡΗΤΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. ΝΑ ΒΓΟΥΝ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ

Ο μετανάστης και ο αλλοδαπός σ' αυτή τη χώρα ήταν πάντα ανοιχτός από την πλευρά της νομικής κάλυψης στα κάθε είδους φασιστοειδή. Σε αντίθεση με τη συντριπτική πλειοψηφία των ευρωπαϊκών χωρών

που έχει υιοθετήσει αυστηρούς νόμους ενάντια στην εκδήλωση ρατσιστικών συμπεριφορών, η Ελλάδα, έφτιαξε ένα νόμο εντελώς αδρανής με μοναδικό σκοπό να καθυστερήσει την Επιτροπή για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, μία επιτροπή ελέγχου εφαρμογής της σχετικής διεθνούς Σύμβασης του 1966 την οποία έχει υπογράψει και επικυρώσει η Ελλάδα. Πρόκειται για το νόμο 927/79 με βάση τον οποίο **μόνο τα θύματα των ρατσιστικών εκδηλώσεων**, έχουν το δικαίωμα να οδηγήσουν στο δικαστήριο το δράστη. Η υπόλοιπη κοινωνία, ο εισαγγελέας και οι οργανώσεις, δε νομιμοποιούνται. Ο αλλοδαπός καλείται να ενεργήσει μόνος του για να υπερασπίσει τον εαυτό του, ενώ οι ποινές που προβλέπονται είναι τουλάχιστον γελοίες. Δεν ξεπερνούν τα δύο έτη ενώ αυτός που προτρέπει σε ρατσιστική βία ή αυτός που εκφράζει ρατσιστικές απόψεις μπορεί να τιμωρηθεί για το έγκλημα του μόνο με χρηματική ποινή. Την εφαρμογή αυτού του νόμου - παρωδία ζητά το ΥΡΕ σα μέσο αντιμετώπισης των ρατσιστικών πογκρόμ!

Η αλήθεια είναι ότι εκτός από τις διατάξεις του κοινού ποινικού δικαίου για την ανθρωποκτονία, δεν υπάρχει νόμος για να τιμωρήσει τον Κα-

ζάκο για τα ρατσιστικά κίνητρα της πράξης του, γιατί ο ρατσισμός είναι ατιμώρητος στην Ελλάδα.

Ουσιαστικά η πάλη για αυστηρούς νόμους ενάντια στο ρατσισμό οδηγεί αναγκαστικά στην απαγόρευση των ναζιστικών οργανώσεων. Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ έχουν ξεκινήσει εδώ και χρόνια καμπάνια με αυτό το σύνθημα. Στο υπόμνημα που κατάθεσε η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία ζητώντας τη νομική απαγόρευση των ναζιστών, μετά από ένα χρόνο, και μετά από την παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη, το υπουργείο Δικαιοσύνης απάντησε ότι έχει να ασχοληθεί με πιο σοβαρά θέματα, και ότι όποιος θέλει να καταδικάσει τους ναζιστές πρέπει να απευθυνθεί στη δικαστική εξουσία, στις οποίας το έργο δεν μπορεί να επέμβει ο υπουργός (!!!).

Στην πάλη αυτή η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, παρά το γεγονός ότι είχε καλέσει σε μέτωπο όλες τις δυνάμεις, έμεινε ουσιαστικά μόνη της. Κατάφερε όμως να στιγματίσει τους χιτλερικούς της "Χρ. Αυγής" και να αναγκάσει τις οργανώσεις, συνδικαλιστικές και μη κυβερνητικές, να υιοθετήσουν τελικά το "εκτός νόμου" σα σύνθημα, ακόμα και με τη μορφή του ευχολόγιου, ακόμα

και σαν "εκτός νόμου" της ασαφούς κατηγορίας των "νεοφασιστικών οργανώσεων".

Η άρνηση του καθεστώτος να διαλύσει τη ναζιστική οργάνωση της "Χρ. Αυγής", έχει να κάνει με το γεγονός της κοινής αντι-ευρωπαϊκής, φιλορώσικης, φιλοσέρβικης πλατφόρμας.

Με τους ναζιστές της "Χρ. Αυγής", με τους Καζάκους αυτής της χώρας, θα υποδεχθεί το σοσιαλφασιστικό μέτωπο σε λίγες μέρες τον Κλίντον στην Ελλάδα, σα δολοφόνο επειδή η αμερικάνικη υπερδύναμη σε συμμαχία με την Ευρώπη εξαπέλυσε επίθεση ενάντια στους σφάχτες των Βαλκανίων, Σέρβους, στην πρόσφατη κρίση του Κόσοβου. Θα καταγγείλουν όλοι μαζί τον Κλίντον, όχι σαν αντι-ιμπεριαλιστές, αλλά σα σύμμαχοι του σέρβικου ναζισμού.

Η καταγγελία του ναζισμού και του ρατσισμού στη χώρα απαιτεί τη διάκριση ανάμεσα στη δημοκρατία και το σοσιαλφασισμό, ανάμεσα στη διεθνιστική αλληλεγγύη και τον κάλπικο αντι-ιμπεριαλισμό. Αυτή τη διάκριση πρέπει να κάνουν όλοι οι δημοκράτες, και να ενώσουν τις δυνάμεις τους με την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και την ΟΑΚΚΕ σ' ένα αντι-φασιστικό μέτωπο.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΥΠΟΪΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΞΑΡΤΑ ΣΤΑΔΙΑΚΑ ΤΗ ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της *Νέας Ανατολής* για την αντίσταση που πρόβαλε ο Γκλιγκόροφ στην προσπάθεια της Ελλάδας να εξαρτήσει ενεργειακά τη Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Τελικά, η αντίσταση αυτή κάμφθηκε. Το θέμα της εξαγοράς της πετρελαϊκής εταιρείας ΟΚΤΑ απ' την ελληνική κοινοπραξία BALKAN OIL και της κατασκευής αγωγού που θα συνδέει τα Σκόπια με τη Θεσσαλονίκη επανήλθε στη μακεδονική Βουλή η οποία επικύρωσε τη συμφωνία.

Όμως τα εμπόδια για τον ελληνικό υποϊμπεριαλισμό - φασισμό συνεχίζονται. Διευθυντικά στελέχη της ΟΚΤΑ αλλά και κάποιοι κυβερνητικοί παράγοντες της γειτονικής χώρας προσανατολίζονται στην προμήθεια πετρελαίου και από ένα σχεδιαζόμενο αγωγό που θα συνδέει τη Βουλγαρία, τη Δημ. της Μακεδονίας και την Αλβανία, ώστε να μην έχουν εξάρτηση μόνο από την Ελλάδα. Ο αγωγός αυτός θα ξεκινάει από το Μπουργκάς και θα καταλήγει στην Αυλώνα, ενώ την κατασκευή του θα αναλάβει το αμερικάνικο κονσόρτσιουμ AMBO (Albania, Macedonia, Bulgaria Oil). Το πετρέλαιο που θα προμηθεύει ο διαβαλκανι-

κός αγωγός θα είναι 4 φορές φθηνότερο απ' αυτό που θα προμηθεύει η Ελλάδα, όπως θα είναι φθηνότερο και το κόστος κατασκευής του. Ήδη ο υπουργός Δημ. Έργων της Μακεδονίας Ντούσκο Καντίεφσκι υπέγραψε συμφωνία με το κονσόρτσιουμ "για τη διεξαγωγή μιας "μελέτης δυνατότητας" του νέου αγωγού με κεφάλαια που θα διατεθούν από την αμερικάνικη κυβέρνηση" (*Ελευθεροτυπία*, 6/10/99).

Η ελληνική κοινοπραξία αντέδρασε αστραπιαία εκβιάζοντας τη μακεδονική κυβέρνηση πως αν προχωρήσει στην προμήθεια πετρελαίου απ' το νέο διαβαλκανικό αγωγό, τότε θα ακυρώσει τη συμφωνία που υπέγραψε με την ΟΚΤΑ. Η συμφωνία ορίζει ότι η γειτονική χώρα θα προμηθεύεται πετρέλαιο αποκλειστικά απ' τον αγωγό Θεσσαλονίκης - Σκοπίων για 20 χρόνια! (*Ελευθεροτυπία*, 7/10/99).

Την ίδια στιγμή εντείνεται η επενδυτική επίθεση ελλήνων επιχειρηματιών στη Δημ. της Μακεδονίας. Στις αρχές Οκτώβρη υπογράφηκε μυστικά συμφωνία εξαγοράς της Κρεντίνα Μπάνκα από την Alpha Πίστωσης του συμμαχού του Κόκκαλη, Κωστόπουλου,

ενώ συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις για την αγορά της Στοπάνσκα Μπάνκα από την Εθνική. Τέλος, ο ιδιοκτήτης του κρεματορίου της Τρέπτσκα, ο ρωσόδουλος Ε. Μυτιληναίος, κατέθεσε πρόταση στη μακεδονική κυβέρνηση για την αγορά της μεταλλευτικής εταιρείας "Ζλέτοβο", ενώ άλλοι κοντινοί του στόχοι είναι "η κατασκευή σταθμού παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος με φυσικό αέριο με τη συμμετοχή της γερμανικής Siemens και της τσιμεντοβιομηχανίας "Τιτάν", καθώς και η είσοδος στις τηλεπικοινωνίες... από τον ΟΤΕ, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του οποίου είναι και ο ίδιος" (*Ελευθεροτυπία*, 20/9/99). Το μπαράζ των ελληνικών επενδύσεων στη γειτονική χώρα δεν είναι τυχαίο, αλλά γίνεται με γραμμή του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών. Η ρώσικη διπλωματία που σήμερα ηγεμονεύει στο ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών βιάζεται να τσακίσει τις εθνικές αντιστάσεις των Μακεδόνων και να σπρώξει τη γειτονική χώρα στη στρατηγική του "ορθόδοξου τόξου".

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΟΥ ΝΑΖΙΣΜΟΥ

Οι πρόσφατες βουλευτικές εκλογές στην Αυστρία ανέδειξαν το "Κόμμα Ελευθερίας" του νεοναζι Γκέοργκι Χάιντερ, δεύτερο κόμμα δίνοντας του το 27% των ψήφων. Σύσσωμος ο σοσιαλφασισμός έσπευσε να κατηγορήσει την Ευρώπη και το δυτικό καπιταλισμό ότι τάχα αποτελούν φυτώριο του ναζισμού.

Η αλήθεια είναι ότι ο Χάιντερ πέτυχε τόσο υψηλό ποσοστό ώστε να είναι η δεύτερη δύναμη μέσα στην αυστριακή Βουλή, χάρη στη στήριξη που του έδωσαν οι εργάτες επειδή κολακεύτηκαν από τη "φιλεργατική αντικαπιταλιστική" δημαγωγία του, το κοινό χαρακτηριστικό των ναζιστών. Όμως ο Χάιντερ είναι ξένο σώμα για την Ευρώπη. Από καιρό εκδηλώνει ανοιχτά τον αντιευρωπαϊσμό του, έτσι όπως τον εκδηλώνουν και τα πολιτικά του ξαδέλφια Ζιρινόφσκι-Μεγκρέ-Φίνι και σία. Η πηγή του αντιευρωπαϊσμού, της πολιτικής γραμμής που αποτελεί τη βάση του νεο-ναζιστικού ρεύματος σήμερα στην Ευρώπη, είναι η φαιοκόκκινη Ρωσία. Η πιο χαρακτηριστική έκφραση του παντρέματος του ανατολικού σοσιαλφασισμού με το ναζισμό είναι η νέα ρώσικη εκδοχή της ναζιστικής σημαίας, όπου στη θέση του αγκυλωτού σταυρού βρίσκεται το σφυροδρέπανο.

Σημαντικό στοιχείο για την εξήγηση του φαινομένου Χάιντερ, είναι ότι η Αυστρία πολιτικά δεν είναι μια τυπικά ευρωπαϊκή χώρα, αλλά κρατά μια ουδέτερη στάση απέναντι στη σοσιαλμπεριαλιστική Ρωσία κι αυτό βοηθά στην ανάπτυξη του ναζισμού. Στην Αυστρία αντίθετα με τη Γερμανία δεν έγινε ποτέ ένα πολιτικό κίνημα ενάντια στη συμμετοχή της χώρας στο ναζιστικό στρατόπεδο. Οι ναζιστές εδώ έμειναν αλώβητοι κι έγιναν ακόμα και πρόεδροι της χώρας, π.χ. Βάλντχαϊμ Γι' αυτό στην Αυστρία συγχωρείται η παρομοίωση των στρατοπέδων συγκέντρωσης με "στρατόπεδα τιμωρίας" σε αντίθεση με τη Γαλλία και τη Γερμανία όπου επιβάλλονται κυρώσεις. Δεν είναι τυχαίο ότι ο επόμενος Χάιντερ που εμφανίστηκε στην Ευρώπη ήταν ο ελβετός φασίστας Μπλόχερ που στις πρόσφατες εκλογές πήρε το 25% των ψήφων. Είναι κι αυτός αντιευρωπαίος, ενάντια στην "παγκοσμιοποίηση", ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, όπως όλοι οι νεοφασίστες. Επίσης, όπως η Αυστρία, έτσι κι η Ελβετία πάσχει από την ουδετεροφιλία, που είναι πάντα ανεκτική στους φασισμούς, γιατί ιστορικά αυτή η στάση σημαίνει ανοχή ή συνεργασία μαζί τους. Δεν είναι ακόμα τυχαίο που η επίσης ουδετερόφιλη Σουηδία είναι η μόνη χώρα της Ε. Ένωσης, που μετά την Ελλάδα εξασφαλίζει νομιμότητα στους ναζιστές.

Αλλά η Αυστρία στα πλαίσια της πολιτικής της Ενωμένης Ευρώπης απέναντι στο ρατσισμό, έχει μία αρκετά δημοκρατική στάση απέναντι στους ανοιχτά ναζιστές, κι επιβάλλει απαγόρευση στους ανοιχτά ναζιστές, πράγμα που δε συμβαίνει σε χώρες σαν την Ελλάδα ή τη Ρωσία. Κι αν κάποιοι χαιρόνται με την επιτυχία του Χάιντερ, αυτοί είναι οι νέοι τσάροι του Κρεμλίνου, καθώς και οι κάθε λογής εκφραστές του σοβινισμού στις χώρες της Ευρώπης που μισούν την ευρωπαϊκή ενότητα. Έτσι εξηγείται και η ανάμιξη του πρωθυπουργού της Βαυαρίας στα εσωτερικά της Αυστρίας υπέρ του Χάιντερ, καθώς ο τελευταίος είχε μιλήσει παλιότερα για ένωση της χώρας του με τη Γερμανία.

Ο ΚΟΚΚΑΛΗΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΠΕΡΠΑ και ελέγχει τη βιομηχανική μόλυνση!

Αντιγράφουμε από άρθρο του Ριζοσπάστη, 23/10/99 με τίτλο "Ο Κόκκαλης "πήρε" και το... ΠΕΡΠΑ!":

"Η "Ιντρασόφτ" παρουσίασε τη σύμβαση με το ΥΠΕΧΩΔΕ, με την οποία αναλαμβάνει τη δημιουργία κέντρου παρακολούθησης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

Και ο έλεγχος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στα χέρια του Κόκκαλη! Με προχθεσινή της ανακοίνωση η εταιρία "Ιντρασόφτ" παρουσίασε τη σύμβαση που υπέγραψε με το ΥΠΕΧΩΔΕ και με την οποία αναλαμβάνει τη δημιουργία κέντρου παρακολούθησης αλλά και πρόβλεψης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στο Λεκανοπέδιο της Αττικής. Το έργο ονομάζεται "Δημιουργία Επιχειρησιακού Κέντρου Παρακολούθησης Ατμοσφαιρικής Ρύπανσης και Λήψης Εκτάκτων Μέτρων στην ευρύτερη περιοχή της Αθήνας". Το πρόγραμμα είναι ενταγμένο στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα για το Περιβάλλον (ΕΠΠΕΡ) και χρηματοδοτείται από το Β ΚΠΣ.

Ουσιαστικά, η "Ιντρασόφτ" με αυτή τη σύμβαση καταργεί το ΠΕΡΠΑ, την υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ που μέχρι τώρα έκανε τη δουλειά που θα κάνει η εταιρεία του Κόκκαλη! Έτσι εξηγείται, ίσως, και το γιατί οι υπηρεσίες αυτές του ΥΠΕΧΩΔΕ αποδυναμώνονταν συστηματικά τα τελευταία χρόνια από στελέχη, καθώς κανείς δεν αντικαθιστούσε ούτε όσους έφευγαν για συνταξιοδότηση ή επειδή έληξαν οι συμβάσεις τους. Προφανώς... "είχαν γνώση οι φύλακες"! Να σημειώσουμε ότι οι πόροι που θα διατεθούν συνολικά για το πρόγραμμα του ατμοσφαιρικού περιβάλλοντος μέχρι το 2006, σύμφωνα με ανακοινώσεις του υπουργού ΠΕΧΩΔΕ το περασμένο καλοκαίρι, ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 31,5 δισ. δρχ. εκ των οποίων τα 4,8 δισ. δρχ. προέρχονται από το ΕΠΠΕΡ. Παράλληλα, αρκετές δεκάδες δισ. δρχ. υπάρχουν ακόμη που δεν έχουν απορροφηθεί από το 2ο Πακέτο Ντελόρ, από το πρόγραμμα "Περιβάλλον"...

Η ίδια η "Ιντρασόφτ" στην ανακοίνωσή της παραλείπει βέβαια να ανακοινώσει το ακριβές ποσό της σύμβασης που υπογράφηκε και αν αυτό της ανατέθηκε απευθείας ή κατόπιν κάποιου διαγωνισμού. Φροντίζει ωστόσο - για τις ανάγκες του Χρηματιστηρίου προφανώς - να αναφέρει ότι "με το έργο αυτό μπαίνει πλέον δυναμικά στο χώρο της εφαρμογής σύγχρονων τεχνολογιών πληροφορικής για την αναβάθμιση του περιβάλλοντος. Ένα νέο χώρο, που εντάσσεται στα άμεσα στρατηγικά σχέδια ανάπτυξης και επέκτασης της εταιρίας". Ποια σύμβαση άραγε να έχει τώρα σειρά;" (σσ. Αναρωτιέται, και δίκαια, ο προφανώς, αφελής συντάκτης του εξαιρετικού αυτού άρθρου).

Μερικές φορές κάποια άρθρα του "Ριζοσπάστη" έχουν στόχο να καθησυχάζουν τους αναγνώστες για τον γενικό αντικαπιταλιστικό χαρακτήρα του ψευτοΚΚΕ. Γιατί εδώ και χρόνια το κόμμα του Περιεσού αφήνει στο απυρόβλητο και ουσιαστικά προστατεύει τον πρώην πράχτορα της Στάζι και άνθρωπο των Ρώσων στην Ελλάδα. Για τον Κόκκαλη δεν υπάρχει ιδιωτικοποίηση. Αυτή είναι κακή μόνο όταν πρόκειται για δυτικοφίλους αστούς.

Όμως το πιο σπουδαίο ζήτημα αυτής της σύμβασης είναι αυτό που δεν λέει ο "Ριζοσπάστης" ότι δηλαδή ο Κόκκαλης αποκτά τον έλεγχο της ρύπανσης στη χώρα.

Γιατί το ΠΕΡΠΑ είναι εκείνο που μπορεί να επιβάλει, εφόσον το κρίνει, μεγάλο δακτύλιο και κυρίως να κλείσει μια βιομηχανία ή μια βιοτεχνία. Είναι λοιπόν μεγάλη η εξουσία αυτής της υπηρεσίας αφού μπορεί με τα μέτρα που παίρνει να χτυπά την παραγωγή, το εμπόριο και την κατανάλωση.

Έτσι ο Κόκκαλης, και με βάση τη γνωστή πρακτική του βιομηχανικού σαμποτάζ από το ΥΠΕΧΩΔΕ και από το ΣτΕ, θα μπορεί στο άμεσο μέλλον να κλείνει όποια βιομηχανία θέλει με το πρόσχημα της προστασίας του περιβάλλοντος από τη μόλυνση.

Αυτήν την εξαιρετικής σημασίας για τη βιομηχανία και για τις βιοτεχνίες στη χώρα, υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ ο σοσιαλφασίστας ρωσόδουλος Λαλιώτης την παρέδωσε στην κυριαρχία του κατεξοχής εκπροσώπου του ρώσικου ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα, στον Κόκκαλη.

ΔΥΝΑΜΩΝΕΙ Η ΕΘΝΟΚΑΘΑΡΣΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΗΡΩΪΚΗΣ ΤΣΕΤΣΕΝΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

να μη συνεχίσει να τις χορηγεί πιστώσεις, πράγμα που είναι ανήθικο". Αν η πολιτική πίεση αποδειχτεί αναποτελεσματική κάλεσε τον ΟΗΕ να στείλει διεθνή δύναμη.

Ο Ιντιούγκοφ, ωστόσο, παραδέχτηκε, ότι είναι αδύνατο για την Τσετσενία να παρουσιάσει τις θέσεις της μπροστά στην διεθνή κοινότητα μια που τόσο ο ΟΗΕ, όσο ο ΟΑΣΕ, και το Συμβούλιο της Ευρώπης αρνούνται να δεχτούν τους τσετσένους αντιπρόσωπους (Γαλλικό Πρακτορείο Τύπου, 15/10).

Είναι αυτή η κτηνώδης στάση της δυτικής αστικής τάξης, που επιτρέπει στη νεοχιτλερική Ρωσία να συνεχίζει σχεδόν ανενόχλητη τη σφαγή. Μόνο μετά το βομβαρδισμό της αγοράς φαίνεται αυτά τα ζώα να ξύπνησαν. Ο γερμανός υπουργός εξωτερικών Φίσερ έστειλε επιστολή στον ρώσο ομόλογο του και ζητά να σταματήσει αμέσως η στρατιωτική επέμβαση και να υπάρξει πολιτικός διάλογος. Το αμερικανικό Κογκρέσο, που κυριαρχείται από τους ρεπουμπλικάνους προειδοποίησε επανειλημμένα την κυβέρνηση Κλίντον ότι δεν πρόκειται να ανεχτεί, όπως στο παρελ-

θόν, τη συμπεριφορά της Ρωσίας στην παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στην εκτεταμένη διαφθορά. Η κριτική τους μάλιστα συχνά επικεντρώνεται στη δήλωση του φιλορώσου Κλίντον το 1996, που έκανε από τη Μόσχα συγκρίνοντας την θέση του Γέλτσιν (δύο χρόνια μετά τη ρώσικη εισβολή στην Τσετσενία) με εκείνη του αμερικάνου προέδρου Αβραάμ Λίνκολν κατά την διάρκεια του αμερικάνικου εμφύλιου! Η παραπάνω πίεση έκανε τον άνθρωπο του Κλίντον και φιλορώσο υφυπουργό εξωτερικών των ΗΠΑ Τάλμποτ να μιλήσει για "αδιάκριτη βία" και αργότερα την υπουργό εξωτερικών Ολμπράιτ καθώς και τον εκπρόσωπο τύπου του Λευκού Οίκου. Αλλά οι δηλώσεις αυτές είναι μόνο για να εκτονώσουν τις εσωτερικές πιέσεις και δεν έχουν κανένα πρακτικό αποτέλεσμα παρά μια αργή αντιστροφή του ευνοϊκού μέχρι τα τώρα κλίματος για τη Ρωσία. Μπαίνει δηλ. πια διεθνές ζήτημα και ασφαλώς οι αντιθέσεις θα οξύνονται, όσο ο ρώσικος ιμπεριαλισμός θα βυθίζει τη μικρή χώρα στο αίμα. Αλλά αυτό οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στην ηρωική αντίσταση του τσετσένικου έθνους. Είναι η αποφασιστική, μανιασμένη και ανυποχώρητη αυτή αντί-

σταση που δημιουργεί όλα αυτά τα ρήγματα και τις αντιθέσεις. Τελευταία οι ηγέτες των ρώσικων δημοκρατιών της Βόρειας Οσετίας, της Καμπαρτινο - Βαλκαρίας, της Καρατσάγιεβο - Τσερκεσίας και της Ινγκουσετίας, όπως επίσης και των περιοχών του Ροστόβ, της Σταυρούπολης και του Κρασοντόρ συναντήθηκαν (την περασμένη Δευτέρα) κλεισμένων των θυρών στο Εσεντούκι και τάχθηκαν υπέρ ενός "πολιτικού διαλόγου" με τη Μόσχα. Ο τσετσένος πρόεδρος από την πλευρά του δήλωσε: "Δεν έχει νόημα να συνομιλήσουμε με τον πρωθυπουργό Βλαντιμίρ Πούτιν καθώς η Μόσχα επιζητεί μόνο την εκδίκηση. Ο Πούτιν χρειάζεται απλώς μια νίκη για να εμφανιστεί ως ο σιδηρούς ηγέτης στον ρώσικο πληθυσμό. Εργάζεται μόνο για την προσωπική του εικόνα. Ο μόνος τρόπος για να τερματιστεί ο πόλεμος είναι οι ηγέτες στον Βόρειο Καύκασο να ζητήσουν από τη Μόσχα να σταματήσει τις επιχειρήσεις στην Τσετσενία".

Την ίδια στιγμή ο ρώσικος στρατός σφυροκοπά από ξηρά και αέρα το Γκρόζνι και όλη τη χώρα, ενώ έχει μπει και στα προάστια του Γκουντέρμες, τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη. Ταυτόχρονα έχει κλείσει από τις 24

Οκτώβρη τον δρόμο που οδηγεί από το Γκρόζνι στο Ναζράν (μεγαλύτερη πόλη της Ινγκουσετίας) η οποία ήταν η οδός διαφυγής για πάνω από 170.000 πρόσφυγες. Ενώ απειλεί να πυροβολήσει όποιον περάσει τα σύνορα. Παράλληλα το μπλόκο περιλαμβάνει και τον κύριο δρόμο που χρησιμοποιούσαν οι ξένοι, κυρίως δυτικοί, δημοσιογράφοι για να μπαίνουν στην Τσετσενία και να δίνουν τις ανταποκρίσεις τους. Στην εκστρατεία αυτή ο ρώσικος ιμπεριαλισμός στις 20 Οκτώβρη (μια μέρα πριν το μακελειό στην αγορά) συνέλαβε και τον τσετσένο αντιπρόσωπο στη Μόσχα Μαιρμπέκ Βασαγκάγεφ με την κατηγορία "της παράνομης κατοχής όπλων" και θα τον οδηγήσει τώρα σε δίκη παρωδία. Προσπαθούν δηλ. οι Ρώσοι να εμποδίσουν οποιαδήποτε μαρτυρία και πληροφορία για τα εγκλήματα τους προς τα έξω. Σε λίγο αυτός ο κλοιός θα γίνει όλο και πιο ασφυκτικός και γι' αυτό πιο αποκρουστικός. Τα χιτλερικά εγκλήματα δεν μπορούν να κρυφτούν. Ήδη η Ρωσία έχει απαγορεύσει σε όλες τις ανθρωπιστικές οργανώσεις να στείλουν ανθρώπους τους στο χώρο των σφαγών. Αυτό, ούτε ο Μιλόσεβιτς δεν τόλμησε να το κάνει. Όποιο μέλος ανθρωπιστικών οργανώσεων τολ-

μήσει να πάει στην Τσετσενία, εδώ και καιρό εκτελείται σα σκυλί από δήθεν άτακτες συμμορίες. Εκείνο που επιτρέπεται να υπάρχει εκεί, είναι μόνο μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων που είναι κάτοικοι της Τσετσενίας. Αυτοί όμως έχουν δικαίωμα να δίνουν την ανθρωπιστική βοήθεια για να τη μοιράζουν μόνο οι ίδιοι οι Ρώσοι στα θύματά τους. Αυτοί ως τώρα δεν δίνουν βέβαια τίποτα. Η πολιτική τους είναι καθαρά γενοκτονική.

Η Τσετσενία στέκεται όρθια, η Γεωργία ανησυχεί και προετοιμάζεται για τη χειρότερη εξέλιξη με την ελπίδα να μην έρθει ποτέ, το Αζερμπαϊτζάν χάνει την ηρεμία του καθώς οι συνομιλίες με την Αρμενία καταρρέουν μετά την δολοφονία του αρμένιου πρωθυπουργού από ένοπλους στο κοινοβούλιο, η Ρωσία προχωρεί αργά αλλά σταθερά και η Δύση προετοιμάζεται για ένα νέο Μόναχο. Γι' αυτή την περίοδο ο καταλύτης στις εξελίξεις είναι ο τσετσένικος λαός. Τα μαρτύρια τους δείχνουν τι θα τραβήξουν στο μέλλον οι ευρωπαϊκοί λαοί από τους ρώσους σοσιαλμπερλιστές. Από αυτή την άποψη, η Τσετσενία είναι ένα απλό εργαστήρι φρικαλεοτήτων για τους νέους χιτλερικούς.

‘Έλληνες “μαρξιστές-λενινιστές” ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ Η ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ “ΜΕΓΑΛΗΣ ΡΩΣΙΑΣ”

Ιδιαίτερα ανήσυχοι για τις εξελίξεις στην Τσετσενία εμφανίζονται οι “μαρξιστές-λενινιστές” μας. Μη φανταστείτε βέβαια πως ανησυχούν για το μέλλον της Τσετσενίας και του λαού της που σήμερα σφάζεται από τους ρώσους φασίστες, διεκδικώντας το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση και στην ανεξαρτησία.

Ο “μαρξισμός-λενινισμός” τους δεν τους επιτρέπει να αναλύουν τα διεθνή ζητήματα στη βάση τέτοιων αρχών.

Η ανησυχία τους βρίσκεται ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση. Μήπως, δηλαδή και ...αδυνατίζει η Ρώσικη Ομοσπονδία, και δυναμώνει στη συνέχεια τις θέσεις του ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός!

Οι Διαρρήχτες σα γνήσιοι υποστηρικτές των συμφερόντων της Ρώσικης Ομοσπονδίας ...κατακεραυνώνουν τις “κλίκες της ρώσικης νέας αστικής τάξης”, γράφοντας στην εφημερίδα τους, *Λαϊκός Δρόμος* (4/10/99): “Κατ’ αρχήν πρέπει να σημειωθεί ότι στην απόσχιση και ανεξαρτητοποίηση της Τσετσενίας, όπως και άλλων περιοχών οδήγησε η πολιτική που προωθούσαν και εφαρμόζαν οι ίδιες κλίκες της ρώσικης νέας αστικής τάξης. Αυτές έστρωσαν το δρόμο που οδήγησε σε τέτοιες εξελίξεις, που απειλούν με διάλυση την ίδια τη Ρώσικη Ομοσπονδία.

Στην ουσία, αν και η Ρωσία εμφανίζεται εδώ να

επιτίθεται για να επιβάλει με τη βία τη θέλησή της, είναι η ίδια η Ρωσία που με τα γεγονότα αυτά υπόκειται ακριβώς στις διαδικασίες της δικής της αποσύνθεσης και της όλο και πιο ασφυκτικής περικύκλωσης της από τους ιμπεριαλιστές της Δύσης που κινούν “αθέατα” τα νήματα”.

Το ζήτημα λοιπόν, γι’ αυτούς δεν είναι η επίθεση της Ρωσίας, αλλά αυτά που τραβάει η ίδια η Ρωσία. Μια Ρωσία που η “νέα αστική τάξη” της την οδηγεί στη διάλυση και που όλο περισσότερο ασφυκτιά από την “περικύκλωση” του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Έτσι, όπως μπορεί να καταλάβει κάθε λογικός άνθρωπος, οι “συνεπείς” δυνάμεις στη Ρωσία πρέπει να εμποδίσουν τη διάλυση κατεδαφίζοντας την Τσετσενία και σφάζοντας τον λαό της. Με αυτό τον τρόπο, θα σπάσουν και την περικύκλωση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Πρόκειται πραγματικά για τους πιο χυδαίους υποστηρικτές του πιο σκληρού πυρήνα του ρώσικου σοσιαλφασισμού.

Στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και οι άλλοι “μαρξιστές-λενινιστές” αυτοί του ΚΚΕ μ-λ. Γράφουν στην εφημερίδα τους, *Προλεταριακή Σημαία*: “Ειδικότερα για την περιοχή του Καυκάσου και της Κασπίας μετράει χρόνια η προσπάθεια εκμετάλλευσης (σ.σ. εννοεί από τους Αμερικάνους) των αντιθέσεων των πρώην σοβιετικών Δημοκρατιών με τη

Ρώσικη Ομοσπονδία, αλλά και των μικροφιλοδοξιών των τοπικών ηγεσιών για την κατάκτηση “θυλάκων” που να επιτρέπουν στις ΗΠΑ να διεξάγουν από καλύτερες και πλησιέστερες θέσεις τον πόλεμο, για τον έλεγχο των πετρελαίων...

Από την άλλη το ρώσικο κατεστημένο, έχοντας βγει στο σύνολο του λαβωμένο από την εξέλιξη του Κοσόβου και τις “παράπλευρες” τάσεις που αυτή δημιούργησε σε χώρες μέχρι και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, δείχνει να αντιδρά αντιλαμβανόμενο ότι αυτό που αμφισβητείται πια δεν είναι η κυριαρχία σε μια μικρή (αλλά σημαντική γεωπολιτικά) Δημοκρατία, ούτε μόνο ο ζωτικής σημασίας γι’ αυτό, χώρος της Καυκασίας, αλλά μέσω αυτών η συνολική συνοχή της Ρώσικης Ομοσπονδίας”.

Βομβαρδίστε λοιπόν ρώσοι φασίστες!

Τσακίστε τις “μικροφιλοδοξίες” των τοπικών ηγεσιών. Γιατί πάνω απ’ όλα είναι η “συνοχή της Ρώσικης Ομοσπονδίας”. Γιατί μετά το Κόσοβο που “λάβωσε” τη Ρωσία, έχει δικαίωμα αυτή να πνίξει στο αίμα τον αγωνιζόμενο λαό της Τσετσενίας.

Μάλιστα, το ΚΚΕ μ-λ ισχυρίζεται ότι αυτό το δικαίωμα το έχει **όλο** το ρώσικο κατεστημένο, δηλαδή και η “νέα αστικής τάξη” που κατακεραυνώνουν οι Διαρρήχτες.

Είπαμε πάνω απ’ όλα η υποστήριξη του μεγάλου ρώσικου έθνους!

